

argo

Ediční
plán

2024

leden

—
červen

foto © Jan Kříkava

6

Beletrie

- Nejočekávanější tituly — 6
- Světová beletrie mimo edice — 12
- Edice AAA – angloameričtí autoři — 27
- Literatura nejen pro ženy — 28
- Česká poezie — 29
- Česká beletrie — 30
- Thrillery a detektivky — 37
- Sci-fi a fantasy — 43
- Komiks — 50
- Literatura pro děti a mládež — 56

Laurent Binet Perspektivy

Populárně-naučná a odborná literatura

- Mimo edice — 62
- Publicistika a esejistika — 68
- Capricorn — 69
- Edice Crossover — 70
- Edice ZIP — 71

Maria Turtschaninoff Usedlost

foto © Henry Söderlund

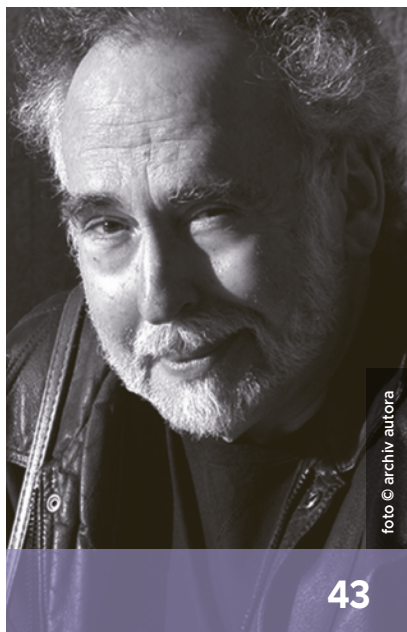
19

Kate Atkinsonová

Kdy už přijdou dobré zprávy?

37

43

Historická literatura

Mimo edice — 76
Edice Ecce Homo — 77
Edice Pamět středověku — 78
Edice Historické myšlení — 79
Edice Edice Itineraria — 80
Abecední seznam autorů a překladatelů — 82
Kontakty — 84

Peter S. Beagle

Cesta domů

nakladatelství argo

Beletrie

6-59

Laurent Binet

Laurent Binet (*1972), francouzský spisovatel, původně působil jako pedagog – mimo jiné i na vojenské akademii v Košicích. Jako spisovatel debutoval v roce 2000, do širokého čtenářského povědomí se ale zapsal v roce 2010, když vyšel jeho román *HHhH* (č. 2010), následně oceněný Prix Goncourt za nejlepší románovou prvotinu. Osobitý pohled na pozadí atentátu na Reinharda Heydricha si získal velkou čtenářskou přízeň a byl i filmově zpracován. V roce 2015 se čtenáři dočkali dalšího románu, brilantní sémiologicko-konspirační hříčky *Sedmá funkce jazyka* (č. 2017), za nějž autor obdržel několik literárních cen. Za román *Civilizace* (č. 2021), v němž nabízí alternativní dějiny Evropy poté, co ji dobyli Inkové, získal významnou Prix de l'Académie française. Epistolární historická detektivka *Perspektivy* (*Perspective(s)*) vyšla ve Francii v roce 2023.

foto © Jan Křiváka

Historická detektivka z renesanční Florencie

Perspektivy

Přeložila Michala Marková

Florence, 16. století. Malíř Jacopo da Pontormo je zavražděn pod freskami, na nichž pracoval dlouhých jedenáct let. Na místě činu je nalezeno též obscénní zobrazení Marie Medicejské, dcery florentského vévody Cosima I. Vyšetřováním události je pověřen samotný Giorgio Vasari, vévodova pravá ruka, malíř, architekt a historik umění. Kdo vraždil a kdo je autorem oné karikatury? Jaký je motiv vraždy a kdo se dopustil zločinu urážky majestátu? Laurent Binet napsal barvitý a košatý příběh, v němž umělci bojují za svobodu svého projevu, šlechtična prchá z paláce, jeptišky revoltují a detektiv je oklamán, příběh plný lstí, spiknutí, násilí, humoru i lásky. Epistolární forma románu dodává detektivnímu pátrání hodinářskou přesnost a zároveň dovoluje nahlédnout do dění pokaždé z poněkud jiné perspektivy – stejně, jako to činí malíři.

Již vyšlo

HHhH, Sedmá funkce jazyka, Civilizace

Hluboko v temném lese

Přeložila Lenka Sobotová

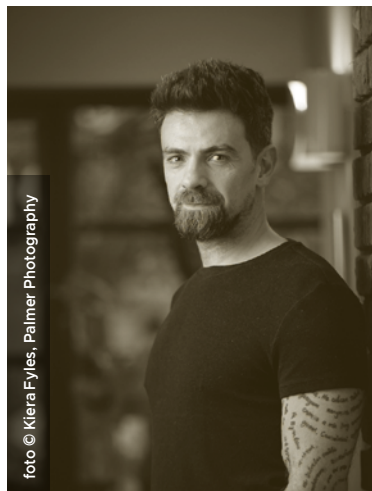
Saba byl malý kluk, když se starším bratrem a otcem po ruské okupaci Jižní Osetie uprchl z Gruzie do Velké Británie. O dva-
cet let později se všichni tři stále potýkají s minulostí, proná-
sledují je vzpomínky na místa a na lidi, které při útěku muse-
li opustit. Otec Irakli nakonec volání domova a neodbytným
vzpomínkám na ztracenou manželku podlehne a vrátí se, jen-
že pár týdnů po příjezdu do Gruzie zmizí. Po jeho stopách se
tam vydá starší syn Sandro, ale zakrátko se ztratí i on. A jako
v pohádkách se do třetice na cestu vypraví Sabo, i když tuší,
že „Tbilisi je plné vzpomínek, které na mě čekají jako miny“.
Román o návratu do země poznamenané životem v souse-
dství rozpínavého impéria lze číst jako novodobou pohádku, ale
i jako milostný román o ztracené zemi, kterou se pomocí slov
znovu snaží vykouzlit.

„Během četby jsem střídavě lapal po dechu, smál se a plakal. Tahle odysea o gruzínském uprchlíkovi, který se vrací do rodné země, aby zachránil svou rodinu, je prodchnutá ironií, ale především překypuje lidskostí – a i když zanechala mé srdce potlučené a bolavé, prahlo číst dál a dál.“

Khaled Hosseini

Leo Vardiashvili

Leo Vardiashvili po ruské okupaci Jižní Osetie uprchl spolu s rodinou z Gruzie do Londýna. Bylo mu třináct let. Vystudoval anglickou literaturu na Londýnské univerzitě. Jeho romány debut se stal hitem Londýnského knižního veletrhu, upoutal pozornost emocionální poctivostí a příběhem, v němž se smutek střídá s nadějí, a prostá lidská souználost pomáhá přežít i v prostředí postsovětského systému kontroly a perzekuce.

Jozef Karika

Jozef Karika (* 1978) je slovenský spisovatel a novinář, bestsellerový autor, který prodal v České republice a na Slovensku více než 350 000 výtisků svých knih. V největší knižní anketě na Slovensku – Martinus Kniha roku 2014 – se umístil na prvním místě mezi TOP 5 autory, o dva roky později skončil druhý. Za romány *Propast* a *Černá hra* je dvojnásobným držitelem Ceny literární kritiky Zlaté pero, dále pak osminásobným držitelem Zlaté knihy a trojnásobným Platinové knihy (za romány *Ve stínu mafie*, *Trhlina* a *Propast*). Román *Strach* se stal nejlepším hororem roku 2017 v Polsku, *Trhlina* pak v roce 2017 získala nejprestižnější slovenskou čtenářskou cenu Anasoft litera. Na motivy tohoto románu natočil v roce 2019 režisér Peter Bebjak stejnojmenný film, který svou návštěvností přepisoval na Slovensku historii.

foto © Richard Klíčník

Černý rok

Přeložil Jiří Popiolek

Velkolepé kriminální drama s prvky thrilleru od mistra napětí Jozefa Kariky je přímým pokračováním románu *Černá hra*. Mafiánského bosse Petra Štaracha čeká nejhorší rok v životě. Cesta za mocí a vysněným rájem se mění ve strmý pád do pekla. Nejlepšímu kamarádovi pomáhá zprivatizovat velkou továrnu, jenže o miliardový majetek má zájem i mocný a nemilosrdný oligarcha, který jde přes mrtvoly. Nesmělý překupník drog Zolo Čonka rozšiřuje své impérium a sní o mezinárodním byznysu. Naráží ale na překážky, z nichž tou největší můžou být jeho bratři. Zkorumpovaný úředník Alexander Vokoš rozehrává stále nebezpečnější hry a dostává se až ke všemocnému premiérovi, který ztrácí půdu pod nohama. Všichni prožívají černý rok, který se snadno může stát jejich posledním. Toužili po lepším životě, vlivu a bohatství, ale dostali jenom násilí, smrt a temnotu.

Již vyšlo *Strach*, *Černá hra*, *Trhlina*, *Tma*, *Na smrt*, *Propast*, *Smršť*, *Hlad* / *Žízeň*, *Hlubina*

Připravujeme *Černá hra* (nové vydání)

Zbývá jen ticho

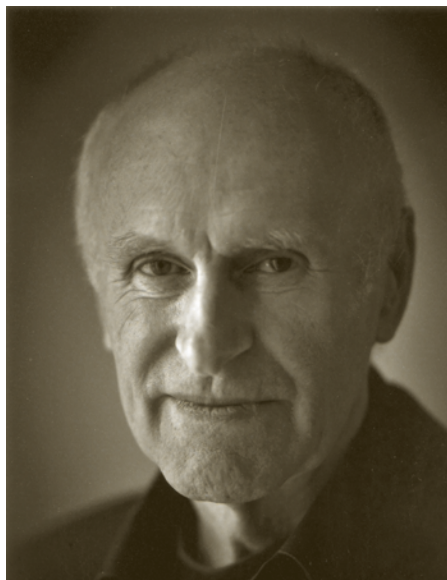
Martin Hilský patří k nemnoha českým humanitním vědcům, které není třeba představovat širší veřejnosti – přičemž se zároveň těší nesmírně úctě veřejnosti odborné. Coby legenda tuzemské anglistiky vychoval doslova generace českých anglistů. K jeho vděčným studentům patří i překladatel Petr Onufer; ten v letech 2022–2023 vedl s Martinem Hilským sérii rozhovorů, jež nyní vycházejí v knižní podobě pod hamletovským názvem *Zbývá jen ticho*. Hovoří se tu samozřejmě o tématech, jež lze v bilančním interview očekávat: o rodině, o studiu v Praze i na Oxfordu, o profesní dráze pedagogické i překladatelské, o umění prozaického, básnického i divadelního překladu, o angloamerickém modernismu, o Shakespearovi atd. Dojde však i na leckterá kontroverznější, nepohodlnější témata, jako je osobní zodpovědnost člověka tváří v tvář nelidskému režimu, vztah jedince k instituci a establishmentu, greeneovská „ctnost neloajálnosti“, paradoxní podstata umění či duchovní směřování lidského bytí. Ať se však rozhovor stočí k čemukoli, Martin Hilský ve svých odpovědích ukazuje totéž, na co jsme od něj zvyklí z jeho veřejných přednášek či publikací: nadhled, vtip, lehkost podání, mimořádnou erudici spojenou se vzácnou sebereflexí, pronikavé vidění světa a obrovské osobní nasazení.

Již vyšlo

Martin Hilský: *Modernisté*

Martin Hilský

Martin Hilský (*1943) je přední český anglista a překladatel, emeritní profesor anglické literatury na FF UK a FF JČU. Je držitelem řady ocenění – mj. Ceny Toma Stopparda, Ceny Josefa Jungmanna, Státní ceny za překladatelské dílo, medaile Za zásluhy o stát, Ceny Magnesia Litera za knihu roku či Řádu britského impéria. Přeložil kompletní dílo Williama Shakespeara, o alžbětinském dramatikovi a jeho době rovněž napsal dvě obsáhlé a oceňované monografie *Shakespeare a jeviště svět* (2010) a *Shakespearova Anglie. Portrét doby* (2020); vedle Shakespeara se ovšem celoživotně věnuje mnoha dalším autorům a tématům, jak výmluvně dokládají jeho nespočetné studie, předmluvy, doslovy a články či knihy *Angloamerická „nová“ kritika* (1976), *Současný britský román* (1992), *Modernisté* (1995, 2017) či *Rozbité zrcadlo* (2009).

Barbora Maxová

Barbora Maxová (*1993) vystudovala žurnalistiku na FSV UK a Mezinárodní studia a diplomacii na FMV VŠE. Do roku 2018 působila v domácí a zahraniční redakci Českého rozhlasu. Od té doby je členkou zahraniční redakce České televize. Na počátku ruské invaze na Ukrajinu informovala o migrační krizi na polsko-ukrajinských hranicích a následně v pravidelné rotaci pokrývala válku na Ukrajině s dalšími zahraničními zpravodaji ČT.

David Miřejovský

David Miřejovský (*1981) je veteránem zahraniční redakce České televize, kde působí od roku 2002. Je autorem několika zpravodajských dokumentů ČT24. Jako režisér se podílel na dokumentárních cyklech *Na cestě* a *Kosmopolis*. Deset let byl stálým zahraničním zpravodajem ČT na Slovensku, v Rusku a ve Spojených státech. Po ruské invazi na Ukrajinu opakovaně natáčel v oblastech bojů. Je spoluautorem válečné kroniky reportérů ČT *Putinova válka*.

Andreas Papadopoulos

Andreas Papadopoulos (*1994) působí jako zpravodaj ČT ve Varšavě. V zahraniční redakci zpravodajství České televize působí od roku 2017. Jako jeden z mála reportérů podával očitě svědectví v prvních dnech ruské agrese přímo z Kyjeva. Následně se do válčící země opakovaně vracel a patří mezi české novináře, kteří v současném konfliktu strávili zdaleka nejvíč času. Je spoluautorem válečné kroniky reportérů ČT *Putinova válka*.

Jan Řápek

Jan Řápek (*1993) vystudoval žurnalistiku v Praze a Varšavě. V zahraniční redakci České televize pracuje od roku 2018. Předtím sbíral zkušenosti v týdeníku *Dotyk* a v Českém rozhlase. Pokrýval situaci na jihu válčící Ukrajiny.

Darja Stomatová

Darja Stomatová (*1992) je česká novinářka narozená v Kazachstánu. V Bělorusku natáčela násilné potlačování demonstrací po zmanipulované volbě prezidenta. Dokumentovala migrační trasy z iráckého Kurdistanu do Běloruska. O válce na Ukrajině reportovala od prvních dní z Charkova, kde na začátku invaze zůstala jako jediná západní reportérka. Od března 2023 působí v zahraniční redakci ČT, kde pokračuje v pokrývání války na Ukrajině.

Zápasící Ukrajina

Vychází ve spolupráci
s nakladatelstvím
Edice ČT.

Už od 24. února 2022 vzdoruje Ukrajina bezuzdné ruské agresí. Miliony lidí před válkou utekly ze svých domovů, desetitisíce zahynuly, brutální destrukce se nevyhnula školám, muzeím ani kostelům. Svět obdivuje, nakolik se přes mohutný válečný tlak Ukrajinci odmlíli podvolit vůli moskevského diktátora. Obrovská země přitom zápasí nejen s přesilou východních nájedníků, ale také s vlastním kulturním a historickým dědictvím. Šestice zpravodajů České televize nabízí ničím nezastřený kritický pohled i na slabiny bránící se Ukrajině, jako je postsovětská strnulost, endemická korupce, institucionalizovaný machismus nebo mezigenerační napětí. A nachází jiskry naděje v odhodlání mladých mužů a žen ubránit svou vlast a brzy ji proměnit ve fungující svobodomyslnou demokracii.

Vojtěch Hönig

Vojtěch Hönig (*1985) strávil jako kameraman a fotograf léta v zemích někdejšího Sovětského svazu. Je autorem desítek dokumentárních filmů pro české i zahraniční televize. Od počátku války působí pro Českou televizi na Ukrajině, kde natočil s Michalem Kubalem oceněný reportážní dokument *Ukrajina: tváře války* i jeden z prvních rozhovorů s prezidentem Volodymyrem Zelenským. V srpnu 2022 debutoval se slovensko-česko-srbským celovečerním hraným filmem *Vitaj doma, brate!* Jeho fotografie byly zveřejněny v mnoha médiích a několika knižních publikacích.

Matteo Melchiorre

Matteo Melchiorre je od roku 2018 ředitelem knihovny muzea a historického archivu v Castelfranco Veneto. Zabývá se ekonomickými a sociálními dějinami středověku a raného novověku a dějinami hor a lesů. Je autorem mnoha historických esejů. *Vévoda* je jeho literární debut, s nímž se dostal do finále nejvyššího italského beletristického ocenění Premio Strega. Jeho klasický, epický, politický, bouřlivý a filozofický text, který nás donutí přemýšlet nad svobodou volby a neodolatelnou silou minulosti, se v Itálii těší velkému zájmu kritiky i čtenářů.

„Ten zvláštní, ojedinělý jazyk vás dostane, je jako les, který se kolem vás rozrůstá, aniž byste si toho všimli.“

Paolo Cognetti

Vévoda

Přeložila Helena Largetporer

Horská vesnice v severní Itálii, starobylá vila s příliš mnoha místnostmi a zpustlou zahradou, poslední dědic vymírajícího šlechtického rodu, dva muži, kteří se nenávidí na život a na smrt, a přitom spolu nemají zdánlivě nic společného... Napínavý příběh s gotickou atmosférou působí, jako by se odehrával v jiném století, a přesto je výpovědí o současnosti a mistrným vykreslením mikrokosmu venkovské společnosti. Epické vyprávění o posedlosti mocí, přírodním živlu a osobní svobodě. Historik Matteo Melchiorre ve svém románovém debutu originálním způsobem uchopil téma individuálního osudu a otázku, jak se osvobodit od tíživé minulosti: člověk na ni nemá zapomenout, ale snažit se ji naopak co nejlépe poznat.

Omylem jsem rozšlápl černou kočku

Přeložila Lucie Zakopalová

Za tuhle knihu by měl jít autor do pekla, tedy kdyby nějaké peklo existovalo a jemu by se chtělo někam jít – to by o románu Filipa Zawady asi napsal jeho hrdina. Malý chlapec ze sirotčince, vedeného jeptiškami. Rodiče ho opustili, adoptovat ho nikdo nechce. Na první pohled velmi smutný příběh. Jenže místo toho se nedokážeme při čtení vypravěčova ironického komentáře vlastního osudu ubránit smíchu. Je to pohled zba-vený společenských konvencí a ohledů na to, co se smí nebo nesmí říkat, a zároveň zrcadlo frází, které malý kluk slyší od dospělých a opakuje je. Stačí takové – nenávistné, pokrytecké nebo neupřímné – věty vlastně jen vytrhnout z kontextu a ví- díme jejich směšnost a ubohost v celé šíři. Vypravěč románu František ale dokáže slova tím, že se neohlíží na jejich společenské významy, proměňovat a využívat podle svého. A tak o sobě může hrdě říkat: parchant. Černá kočka přináší smůlu jen těm, kteří tomu uvěří.

Jak moc se svět, který si představujeme, liší od toho, ve kterém žijeme?

Filip Zawada

Filip Zawada (*1975) je všestranný polský umělec, který píše knihy a dramata, hraje v různých kapelách a sám skládá hudbu, fotí a režisuje nezávislé filmy. Je autorem šesti básnických sbírek, čtyř próz a jednoho povídkového souboru nominovaných na prestižní ocenění Silesius nebo Literární cena Gdyně a Nike – v ní se do finále dostal i román *Omylem jsem rozšlápl černou kočku*. Vystudoval chemii a kulturologii ve Vratislavi a fotografii na Slezské univerzitě v Opavě, střílet z luku se učil u Tomáše Hanuš, sám se stal mistrem Polska v lukostřelbě.

foto © Mateusz Torbus

Kjóko Nakadžimová

Kjóko Nakadžimová (*1964) pracovala po studiu jako redaktorka pro různé časopisy. Po ročním pobytu ve Spojených státech začala s vlastní tvorbou. Její humorné přepracování klasického románu Kataie Tajamy *Futon* se v roce 2003 setkalo s ohromným úspěchem a po vysokém ocenění *Malého domu* v roce 2010 následovaly ceny za řadu povídek a románů včetně *Když má žena byla šiitake*, za historický román *Jednoroh!* a za *Dlouhé loučení*, čerpající z let, během nichž autorka ošetřovala svého otce. Pravidelně přispívá do listu *Mainichi šimbun* esejemi na kulturní a politická témata a účastní se mezinárodních literárních a překladatelských setkání.

Dlouhé loučení

Přeložila Miriam Jelínková

Soubor vzájemně propojených příběhů starého pána Šóheie Higašiho, bývalého ředitele školy, postiženého Alzheimerovou chorobou. Postupná proměna dopadá na jeho manželku, tři dospělé dcery a vnoučata, kteří se pokoušejí vyrovnat s jeho stavem a během deseti let dennodenně řešit praktické problémy, jež testují pouta jejich vztahů. Zpočátku se snaží jeho stav zakrýt, později jej chránit a zároveň povzbuzovat. I v trapných situacích se však setkáváme s okamžiky rodinné soudržnosti a jemného humoru.

Jak se příznaky Šóheiovy demence zhoršují, jeho rostoucí dezorientace vede k novým, nečekaným setkáním s lidmi kolem. Nakonec se sami sebe ptáme: „Co z nás bez vzpomínek dělá toho, kým jsme?“

Příběhy se odehrávají na pozadí života v současném Japonsku, kde se přežívající tradice střetávají s postojem a každodenními problémy mladé generace.

Již vyšlo

Malý dům

Manazuru

Přeložil Jan Levora

Hlavní hrdinka Kei se snaží vyrovnat s tím, že její manžel Rei před dvanácti lety beze stopy zmizel. Netuší, zda je mrtvý, nebo od rodiny utekl. V jeho diáři ji zaujala poznámka „Manazuru“, což je název malého přímořského letoviska nedaleko Tokia. Kei žije se svou matkou, vychovává dospívající dceru Momo a udržuje vztah se ženatým mužem, ale myšlenky na zmizelého manžela nedokáže dostat z hlavy. Znovu a znovu ji to táhne k moři, do Manazuru. Koneckonců tam, v hluku příboje, můžete najít všechno: ztraceného manžela, zapomenutou minulost i sebe.

V Manazuru totiž vstupuje do světa, kde se čas dokáže zastavit i vrátit, zvuky se vytrácejí a věci mizejí. Dějí se tam opravdu podivné věci. Děj se pohybuje jakoby ve vlnách mezi přítomností a minulostí, reálným a neskutečným světem. Plyne pomalu, ale přitom udržuje čtenáře v napětí.

Již vyšlo

Vetešnictví pana Nakana, Podivné počasí v Tokiu

**„Krásný a hluboký příběh o ztrátě a paměti.
Jemný, poetický, silný.“**

Book Riot

Hiromi Kawakamiová

Hiromi Kawakamiová (*1958) patří k předním současným japonským autorkám. Na literární scéně se prosadila povídkou *Šlápnout na hada*. Jejím prvním opravdovým bestsellerem se stala novela *Podivné počasí v Tokiu*. Z dalších knih lze uvést například novely *Tohle se Vám líbí?*, *Duchové ze strojeku na těstoviny*, *Hlas vody* nebo *Třetí láska*. Pozornost vyvolaly také sbírky povídek *Bůh*, *Drásající* a *Lidé z mého okolí*.

Za svoji tvorbu Kawakamiová získala řadu japonských literárních cen, včetně těch nejprestižnějších. Svět jejích křehkých příběhů je plný očekávání, rozhodů, náhodných setkání, iluzí, snů, nadějí a ztrát.

Lars Mytting

Lars Mytting (*1968) je respektovaným autorem norské literatury. Jeho drobná knížka o dříví a její zpracování vzbudila v Norsku i jiných zemích zaslužený obdiv. Jeho román *Šestnáct stromů na Sommě* je rozsáhlý příběh o hledání rodinných kořenů, mnohdy téměř detektivní. Historický román *Zvon v jezeře* je první díl trilogie o odlehle obci v údolí Gudbrandsdalen.

„V této první knize historické trilogie plné magie bojují o duši norské vesnice konce 19. století tři síly: pokrok, náboženství a pověry.“

Book Browse

„Mytting nám předkládá mnohostranný příběh, v němž se mísí romantika, dobrodružství, architektura a kulturní střet starých pořádků s moderní dobou.“

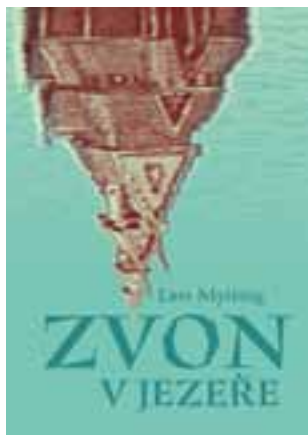
The Girly Book Club

foto © Julie Pike

Zvon v jezeře

Přeložila Jarka Vrbová

Napínavý historický příběh vychází z legendy o dvou sestrách-siamských dvojčatech z osady Hekne, které tkaly obdivuhodné koberce. Zemřely obě téhož dne a otec nechal na jejich památku vyrobit dva nezvykle znějící zvony, jimž se začalo říkat „sesterské“. Časem se kolem nich tvořily pověsti – zvony například zvonily bez lidského zásahu, když se mělo stát něco tragického. Dlouho po smrti dvojčat, po letech, kdy církev o kostel příliš nepečovala a stavba chátrala, se nový farář zasadil o to, aby postavili kostel nový a starý zbořili. O tom se dozvěděli kunsthistorikové v Drážďanech, kteří tušili, že jde o mimořádnou kulturní památku, rozhodli se kostel koupit, nechat ho rozebrat a převézt do Saska. Jeden z nich, skvělý kreslíř Gerhard Schöner, se do Hekne vypraví. V Drážďanech se povídkám o kouzelných zvonech smál, ale uprostřed hor a mezi lidmi, kteří žijí v naprostém souladu se svými prožitky a s přírodou, pověstem uvěří.

Již vyšlo *Šestnáct stromů na Sommě*

Potvory

Přeložila Anna Štádlerová

„Naproti Dantově soše vylézají každou noc z pekla transky, aby navrátily světu jaro.“ Román *Potvory* má podobné účinky jako iniciační rituál, je to strašidelná pohádka, skupinový portrét, provokativní manifest, procházka s průvodcem po zákoutích autorčiny imaginace i kronika, jakou svět neviděl. V jeho DNA se střetávají obě složky, které slušnou společnost na transkách děsí: jejich šílenství a jejich schopnost se bezuzdně radovat. Silou literární výpovědi, za níž se ručí vlastním životem, Camila Sosa Villada připomene Marguerite Durasovou, Wisławu Szymborskou či Carson McCullersovou. *Potvory* patří k těm knihám, které hned po přečtení chceme vnutit úplně všem.

„Literární senzace... Sosa Villada stvořila vlastní jazyk, jako vytržený ze sna, pohádek a dobrodružných románů.“

Rolling Stone

„Fantastický svět, stejnou měrou brutální i něžný. Nesmírně barvitý jazyk... Tenhle literární debut konfrontuje soudobé úvahy o genderu, sexuality a lásky s magickým kouzlem pohádek.“

Wall Street Journal

Camila Sosa Villada

Camila Sosa Villada (*1982) je úspěšná argentinská transgender herečka a spisovatelka. Její románový debut *Potvory* (Las Malas, 2019), v němž se odrážejí i její osobní zkušenosti se skupinou trans prostitutek působících zkraje 21. století v Sarmientově parku v argentinské Córdobě, se stal literární událostí. Uchvátil čtenáře originalitou vidění a až bolestnou otevřeností. Proдалo se ho přes 200 000 výtisků, překládá se do tuctu jazyků a vynesl autorce mj. literární cenu Premio Sor Juana Inés de la Cruz (Mexiko). V roce 2022 vydala soubor povídek *Soy una tonta por quererte* (Jsem blázen, že tě miluju).

foto © Catalina Bartolomé

Reinaldo Arenas

Reinaldo Arenas (1943–1990) patří k nejvýraznějším kubánským autorům 20. století. Jeho psaní se vyznačuje nespoutanou imaginací, provokací proti konvencím a dogmatům, obhajobou individuální i společenské svobody, ale také hluboko zažranou bolestí, jež provázela život muže dvojnásob pronásledovaného: jako disidenta a jako přiznaného homosexuála. Český vyšel jeho dnes již kultovní autobiografický román *Než se setmí* (1992, č. 1994), který se dočkal i úspěšného filmového zpracování, a *Vrátný* z roku 1987 (č. 2008).

Barva léta

Přeložil Jiří Holub

Barva léta je poslední román, který Reinaldo Arenas napsal před svou dobrovolnou smrtí v roce 1990. Velkoryse rozvržené dílo je groteskní a parodickou alegorií autorova života i historie jeho země. Děj je situován do jediného dne roku 1999, v němž se na oslavu padesáti let vlády diktátora Fífa koná velký karneval. Sled krutě žertovných a rabelaisovsky komických, zhusťta erotických až pornografických epizod a scén, ale i pasáží úvahových a lyrických má společného jmenovatele, kterým je touha podat vášnivé svědectví o vítězství lidského ducha nad politickým a sexuálním útlakem.

Usedlost

Přeložila Marie Voslářová

Usedlost se odehrává na jednom místě, ale v různých dobách. Začíná v současnosti – žena, která odlehle rodinné stavení s pozemky právě zdédila, k nim nemá příliš silný vztah, připadá si tam cizí. Ale jak chodí po vsi a zařizuje vše potřebné, na každém kroku ji někdo poznává. Jako by ji poznávala snad i samotná země. Pochází zkrátka odsud, z místa, kam v 17. století přišel vysloužilý voják Matts, založil první políčko a svázal svůj život se zdejšími tajemnými lesy a močály.

Přes čtyři století sledujeme osudy jedné rodiny na jednom místě, ale není to tradiční kronika – *Usedlost* mluví mnoha hlasy, každý je naprosto originální, má svůj rytmus a poetiku. A nevyprávějí jen lidé: stejnou důležitost může mít i chleba, kámen, ptáci nebo rostliny. Kořeny lidí a lesa se proplétají v hlubinách země.

Román připomíná, odkud jsme přišli, a vybízí k úvahám o tom, co po sobě zanecháme budoucím pokolením.

Vychází ve 20 jazycích!

Maria Turtschaninoff

Maria Turtschaninoff je známá jako autorka historií inspirovaných fantasy příběhů se silnými ženskými postavami. Mezi své oblíbené spisovatele řadí kromě J. R. R. Tolkiena také Philipa Pullmana, Ursulu K. Le Guinovou a C. S. Lewise. Je dvojnásobnou držitelkou Ceny Společnosti švédské literatury ve Finsku, byla nominována na Pamětní cenu Astrid Lindgrenové a získala cenu Finlandia Junior za rok 2014. Její trilogie *Krönikor från Röda klostret* (Kroniky Rudého kláštera) vychází ve 30 jazycích. Maria vystudovala magisterský obor ekologie člověka a pracuje jako spisovatelka na plný úvazek.

Usedlost, první román Marii Turtschaninoff pro dospělé, byl oceněn prestižní švédskou literární cenou YLE 2022. Tato cena je každoročně udělována nejlepší finskošvédské knize roku v rámci Helsinského knižního veletrhu.

Thomas Hürlimann

Thomas Hürlimann se narodil v roce 1950 ve švýcarském městě Zug. Vystudoval filozofii na univerzitách v Curychu a v Berlíně. Napsal řadu divadelních her, románů i povídek. Román *Der große Kater* (Velký kocour, 1998) byl zfilmován, hlavní roli si zahrál populární Bruno Ganz. Hürlimann za své dílo obdržel řadu cen, mj. prestižní Cenu Thomase Manna nebo Cenu Hugo Balla. Jeho knihy byly přeloženy do 21 jazyků. Román *Rudý diamant* je nicméně první autorovou knihou vydanou v češtině. V současnosti spisovatel žije střídavě ve Švýcarsku a v Berlíně.

„Fascinující klášterní krimi ve stylu Umberta Eca.“

Bieler Tagblatt

Rudý diamant

Přeložil Michael Půček

Knihu nominovanou na Švýcarskou knižní cenu lze s trochou nadsázky přirovnat k Ecovu *Jménu růže*.

„Přízpasob se, pak přežiješ.“ Tuto radu dostane jedenáctiletý Arthur Goldau, když ho jeho matka na podzim 1963 odveze do klášterního internátu ve švýcarských horách, kde z něho mají udělat muže, jak si přeje chlapcův otec plukovník. Na odlehlém místě, kde už v září napadne sníh a kam jednou za rok přijíždí na návštěvu poslední rakouská císařovna Zita Habsburská, se Arthur stane chovancem č. 230. Jenže mohutné zdi kláštera, kde se čas točí jakoby v kruhu, skrývají třeskuté tajemství. Prý je zde od doby, kdy se v roce 1918 zhroutila podunajská monarchie, uschován nesmírně cenný diamant z korunního pokladu Habsburků. Zatímco se Arthur se svými kamarády vydává po stopách diamantu, které ho zavádějí do zdejších katakomb a hluboko do minulosti, za zdmi kláštera vane svobodný duch 60. let. Vesnická dívka Rézi zasvěcuje Arthura do tajů lásky a i do klášterních chodeb pronikne Dylanův song „The Times They Are a-Changin“.

Malá lhářka

Přeložil Tomáš Havel

Patnáctiletá Lisa je dívka velmi spontánní, veselá a kromě toho fyzicky nápadně vyspělá. Přitahuje pozornost kluků a říká se o ní ledacos. Pak se změní. Je skleslá, uzavřená, neustále se slzami na krajíčku. Dospělí okolo ní si dělají starosti. A naléhají na ni tak dlouho, až přizná: někdo ji znásilnil.

Podezření skoro ihned padá na Marca. Nebudí důvěru, vystřídal mnoho žen, vyzkoušel i pár mužů a dost pije. Je obžalován a odsouzen k deseti letům vězení, z něhož na svou obhajobu rozesílá dopisy plné vykřičníků. Když dojde na odvolací řízení, je už Lisa plnoletá. Vstoupí do kanceláře advokátky Alice na malém městě a prohlásí: „Chci, aby mě zastupovala žena.“ A všechno začne nanovo. Ale jinak.

Pascale Robert-Diardová

Pascale Robert-Diardová (*1961) je francouzská novinářka a publicistka v oblasti práva. V roce 1986 nastoupila do deníku *Le Monde*, kde se původně věnovala politické žurnalistice, od roku 2002 vede právní rubriku. Sleduje všechny významné soudní případy včetně politických a finančních skandálů, stejně jako každodenní fungování běžného soudnictví. Je autorkou několika knih ze soudního prostředí, které se pohybují na pomezí reality a fikce. Jsou ceněné pro dramatickou stavbu děje, čistý styl i psychologickou analýzu postav. Úspěšná byla například její próza *Svědectví*, která byla nominovaná na cenu Fémina. Kniha *Malá lhářka* slavila úspěch u čtenářů i kritiky, byla například v nejužším výběru Ceny Francouzské akademie (Grand Prix du Roman de l'Académie française) a české odnože prestižní Prix Goncourt.

Alexandra Lapierre

Francouzská spisovatelka Alexandra Lapierre (*1955) vystudovala literaturu na Sorbonně. Poté pokračovala jako stážistka na American Film Institute a University of Southern California a věnovala se psaní scénářů a natáčení filmů, za které získala několik cen na festivalech krátkých filmů. Po návratu do Paříže začala psát knihy, vesměs vystavěné na pečlivém a pracném bádání v archivech a knihovnách. Její doménou jsou totiž životopisné romány – ráda zpracovává až neuvěřitelné osudy, kterým by jistě slušelo i filmové ztvárnění (např. život Isabely Barreto, první a jediné admirálky španělské armády v době conquisty, zlatokopky a manželky slavného spisovatele R. L. Stevensona nebo ukrajinské šlechtičny, která se stala láskou britského tajného agenta, múzou Maxima Gorkého za bolševické revoluce a byla poslední společnicí H. G. Wellse). Je autorkou 15 takovýchto románů, za něž získala řadu literárních ocenění.

foto © Andersen ULF

Slečna Belle Greene

Přeložila Jana Chartier

New York po roce 1900. Mladá dívka, fascinovaná vzácnými knihami, si zahrává s osudem a šplhá po společenském žebříčku vzhůru. Pod falešným jménem Belle da Costa Greene, pro přátele prostě Belle Greene, se stává ředitelkou pohádkové knihovny magnáta J. P. Morgana a miláčkem mezinárodní aristokracie. Ve skutečnosti je to podvodnice. Podvádí všechny a ve všem, žije v neustálé lži a přetvářce, neboť tato oslnivá dáma, vážená a uznávaná odbornice v elitním prostředí bibliofilů a nejlépe placená žena v USA, skrývá z pohledu striktně rasistické společnosti strašlivé tajemství. Ačkoli vypadá jako běloška, ve skutečnosti je Afroameričanka. Navíc je dcerou slavného černošského aktivisty, který její snahu skrýt svůj původ považuje za neodpustitelnou zradu. Společnost, jež více či méně oficiálně uplatňuje „one-drop rule“, zákon, který označuje za černocha kohokoliv, kdo má v sobě byť jedinou „kapku černošské krve“, je ale ještě nemilosrdnější. Hrdinka knihy Belle da Costa Greene zemřela v roce 1950 a své tajemství by si vzala do hrobu, nebýt kufru plného dokumentů na jedné půdě.

Vlastní cestou

Přeložil Radvan Markus

Seosamh Mac Grianna ve své autofikci z žánru absurdní tragikomédie reaguje na poangličtění, urbanizované a porevoluční Irsko a vypráví o svém pitoreskním putování Walesem na cestě do Skotska. Až vám to místy může připomínat *Tři muže ve člunu* nebo *Na dně v Paříži a Londýně*. Hlavní hrdina podléhá náhlým popudům a dostává se do různých absurdních situací: na Irském moři ho v ukradeném člunu zastihne bouře; cítí vinu a hrůzu z nemístné jistoty, že při útěku před placením nájemného zabil pěstí sympatického syna své bytné; spí pod širým nebem v dešti a odmítá na své cestě veškerou pomoc. Za jeho mizantropií se skrývá úcta ke kráse a umění a znechucení nad tím, že svět nesdílí jeho názor a upírá se k chamtivosti a maličernostem.

„Zapomenutá klasika... chvalozpěv na ztracený svět. To, co se navenek jeví jako prostý ‚road-trip‘, je ve skutečnosti cestou jednoho člověka do vlastního nitra k jádru jeho velkorysého lidství.“

Colum McCann, autor románu Apeirogon

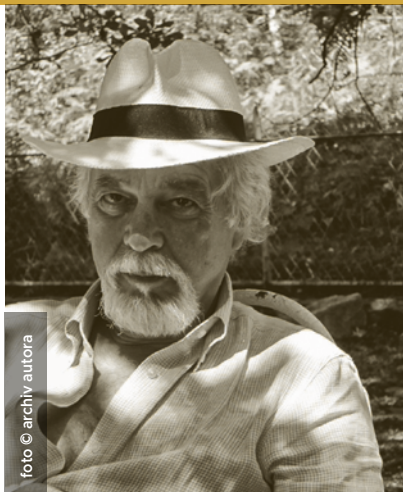
Seosamh Mac Grianna

Seosamh Mac Grianna (1900–1990) byl nejvýznamnějším moderním spisovatelem ulsterské irštiny a pravděpodobně největším irskojazyčným spisovatelem své doby. Narodil se v rodině básníků a vypravěčů v Donegalu v době jazykových a kulturních změn. Vystudoval učitelství a účastnil se irské války za nezávislost a občanské války. Mac Grianna vytvořil pozoruhodné dílo, avšak v roce 1935 jej postihla těžká depresivní psychóza a jeho spisovatelskou dráhu předčasně ukončila.

Gianfranco Calligarich

Gianfranco Calligarich (*1947) je uznávaný italský novinář, spisovatel a scenárista, ověřený řadou cen. Svou literární dráhu zahájil románem *Poslední léto ve městě*, který poprvé vyšel v roce 1973, poté co získal cenu Premio Inedito. Velkou pozornost vzbudil nejen mezi kritiky a literáty (pochvalně ho hodnotila např. Natalia Ginzburgová), ale především u široké čtenářské veřejnosti. První náklad se vyprodal během čtrnácti dnů. Po několika následujících desetiletích se Calligarich věnoval psaní scénářů pro film a televizi a od devadesátých let se zaměřil na divadlo. Svůj druhý román *Privati abissi* (Soukromé propasti) vydal v roce 2012 a získal za něj cenu Premio Bagutta; prestižní literární cenu Viareggio mu vynesla i výjimečná saga *La malinconia dei Crusich* (Melancholie Crusichových, 2016).

Gianfranco Calligarich, „italský Philip Roth“, je spisovatel oplývající výjimečným literárním stylem, který má všechny předpoklady stát se nesmrtelným autorem.

Soukromé propasti

Přeložila Alice Flemrová

Řím konce šedesátých let: v kavárnách poblíž náměstí Piazza Navona otrášených revolučními snahami se odehrává příběh ukvapeného manželství a jeho hořkých následků. Dva hrdinové, kteří se milují, ztrácejí, znovu nacházejí, pronásledují se... Po znovuobjevení zapomenuté klasiky *Poslední léto ve městě* (Argo, 2020) se oblíbený italský autor vrací s dalším v Čechách dosud nevydaným románem – nostalgickou dojemnou kronikou milostného vztahu na pozadí felliniovského Říma.

Již vyšlo

Poslední léto ve městě

Na březích Dněpru

Přeložil Milan Dvořák

Román je inspirován dobou autorova dětství a raného jinošství v židovském městečku na dnešní Ukrajině, jež tehdy patřila k carské říši. Chlapec Penek pochází z jidiš hovořící rodiny velkoobchodníka s obilím a dřívím. Je v ní nejmladším, avšak nemilovaným dítětem. Postupně se vzdaluje náboženskému i společenskému životu svých příbuzných a stále častěji utíká z velkého bohatého domu na předměstí štetlu, kde vládne nepředstavitelná bída. Jeho sympatie patří stále více světu chudiny a drobných řemeslníků, jejichž synové, ačkoli je pro ně původně „ztracený panský synek“, ho na konci příběhu přijmou za svého.

Dovid Bergelson

Dovid Bergelson (*1884) vyrůstal v rodině bohatého obchodníka, kde se mluvilo pouze jidiš. Od mládí tíhl spíše k socialistickému a ateistickému myšlenkovému proudu, který se tehdy v ruské říši prosazoval zejména mezi mladými intelektuály. Psal původně hebrejsky a rusky, ale skutečných úspěchů začal dosahovat, až když přešel na svůj rodný jazyk jidiš. Úspěšnou novelu *Arum vokzal* vydal v roce 1909 ve Varšavě vlastním nákladem. Na jaře 1921 přesídlil do Berlína, když se ale v Německu dostali k moci nacisté, odešel do SSSR. Za druhé světové války aktivně působil v Židovském antifašistickém výboru. V poválečných letech se stal obětí kampaně proti takzvaným kosmopolitům, v noci z 12. na 13. 8. 1952, označené později za „noc zavražděných básníků“, byl zastřelen. Po Stalinově úmrtí byl roku 1955 posmrtně rehabilitován.

Claus Mikosch

Claus Mikosch je německý spisovatel a dokumentarista. Mnoho let cestoval po světě, strávil rok v Indii, tři roky ve Velké Británii a téměř dvacet let v Andalusii na jihu Španělska. Rád zkouší nové věci, takže už pracoval jako fotograf, homeopat, číšník, prodejce desek, řidič a DJ. Nyní se věnuje psaní a filmu a od roku 2022 studuje astrologii.

Malý Buddha: Cesta za štěstím

Přeložila Michaela Škultéty

Byl jednou jeden malý Buddha. Každý den seděl pod svým stromem bódhi a meditoval. Dělal to rád a svoje místo pod starým stromem si zamiloval. Přesto mu však v životě něco chybělo, něco, co mu nemohly dát ani mraky na obloze, ani strohy na zemi. Postrádal skutečný život, postrádal přátele, nové dojmy. Vypravil se tedy na cestu a během svého putování potkával lidi, z nichž každý si sám pro sebe našel odpověď na to, co je v životě opravdu důležité. A malý Buddha pochopil, že štěstí vždycky sestává z maličkostí.

Půvabná knížka s mnoha užitečnými podněty nejen pro období, kdy si chcete odpočinout od každodenního shonu a necítíte se na příliš náročnou četbu. „Malý Buddha“ poslouží i jako průvodce, k němuž se čtenáři mohou znovu a znovu vracet. Pomůže jim uvidět celou řadu věcí jinými očima a vytěžit i ze zdánlivě těžkých chvil pozitivu. Kniha byla přeložena do celé řady jazyků a v současné chvíli se dokonce připravuje seriál s malým Buddhou v hlavní roli. Pozor: Vhodné i pro nebuddhisty!

Stella Maris

Přeložil Ladislav Nagy

Po dlouhých šestnácti letech, jež uplynuly od vydání jeho světového bestselleru *Cesta*, se doyen americké literatury vrátil na scénu s novým dílem, románovým diptychem. Jeho první část, nazvaná *Pasažér*, pojednává o peripetiích záchranáře Bobbyho Westerna, zatímco část druhá, *Stella Maris*, je věnována jeho sestře Alicii, doktorandce matematiky na Chicagské univerzitě. Ta se znenadání objeví v nemocnici ve Wisconsinu se čtyřiceti tisíci dolary v igelitové tašce. Záhy se ukáže, že trpí paranoidní schizofrenií a že možná v její mentální nestabilitě hraje určitou roli její bratr Bobby, o němž za žádnou cenu nechce mluvit. Reálný svět, zejména vzpomínky na dětství, se na plátně, které čtenářům představuje, prolínají s přeludy, premi-sami a závěry fyziky a filosofie. Příběh, vyprávěný prostřednictvím záznamů z terapeutických sezení, je působivým dovětkem k románu *Pasažér* a zároveň úchvatnou meditací o pojmech jako Bůh, pravda, zkušenost a lidská existence.

Již vyšlo

Všichni krásní koně, Konzultant, Suttree, Města na planině, Krvavý poledník, Dítě Boží, Cesta, Hranice, Tahle země není pro starý, Pasažér

Cormac McCarthy

Narodil se roku 1933 v Providence na východním pobřeží Spojených států. Roku 1937 se jeho rodina přestěhovala do Knoxville. Východní Tennessee a Appalačské hory spisovatele výrazně ovlivnily a odrážejí se zejména v jeho prvních čtyřech románech: *Strážce sadu*, *Vnější tma*, *Dítě Boží* a *Suttree*. Dále se už autor zabývá americkým Jihozápadem, kam se na konci sedmdesátých let přesunul: své opus magnum *Krvavý poledník aneb Večerní červánky na západě* tvořil čtyři roky v texaském El Pasu. Poté přišla „Hraničářská trilogie“: *Všichni krásní koně*, *Hranice*, *Města na planině*, a s ní i zájem médií, čtenářstva a mohutný komerční úspěch. Pozici stěžejního amerického romanopisce stvrdil Cormac McCarthy „thrillerem“ *Tahle země není pro starý* a postapokalyptickým podobenstvím *Cesta*, za nějž získal Pulitzerovu cenu za literaturu.

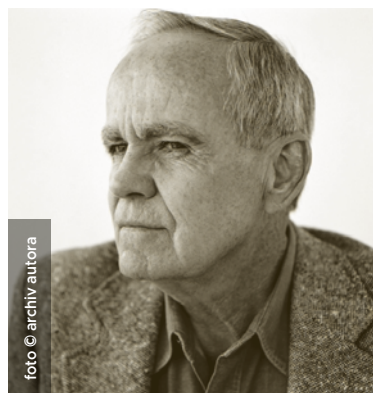

foto © archiv autora

Jenny Colganová

Jenny Colganová (*1972) se narodila v Prestwicku ve Skotsku. Vystudovala Edinburskou univerzitu, šest let pracovala ve zdravotních službách, přivydělávala si jako kreslíčka komiksových příběhů a vystupovala jako stand-up komička. V roce 2000 napsala svou první knihu *Amanda's Wedding* a od té doby se věnuje psaní humorných romantických románů, které oslovují zejména současné mladé moderní ženy. V roce 2013 vyhrála její kniha *Rosiin sladký krámek snů* (Argo, 2015) cenu za nejlepší romantický román roku udílenou Asociací autorů romantických románů. Věnuje se také tvorbě sci-fi. Je autorkou románů vycházejících ze světa oblíbeného seriálu *Doctor Who*. Jenny Colganová je vdaná a se svým manželem Andrewem má tři děti.

foto © Kajsa Charlotta Goransson

Letní nebe

Přeložila Markéta Musilová

Ostrůvky táhnoucí se na míle daleko na sever od skotské pevniny jsou malebné, ale často bičované větry a nejrůznějším nečasem. Jediným spojením s civilizací je omlácené letadlo letecké společnosti MacIntyreů. Rodinnou štafetu ve firmě má po svém dědečkovi Murdovi převzít Morag, ale mladou pilotku mnohem víc láká svět a velká dopravní letadla a chystá se se svým přítelem přijmout nabídku práce pro dubajské aerolinky. Dědeček však onemocní a Morag se do přímořského městečka Corso musí vrátit, aby ho zastoupila a zase na čas přepravovala ornitology, farmáře, horaly a maminky mířící s dětmi k lékaři. Během nouzového přistání skončí na nejmenším z ostrůvků, Inchbornu, a musí vzít zavděk společnosti (i nabídkou přístřeší) jediného obyvatele ostrova, Gregora, samotářského vědce z Glasgowu. Otevře jí oči několik vynucených dní na ostrůvku? Zamíljuje se opět do rodného kraje a jeho divoké krásy? Najde si cestu i ke svéráznému Gregorovi?

Již vyšlo

Knihkupectví u jezera, Vánoce s vůní čerstvého chleba, Báječný krámek s čokoládou, Rosiin sladký krámek snů, Ostrov s vůní čerstvého chleba, Léto s vůní čerstvého chleba, Pojízdný krámek snů, Kavárnička na pobřeží, Nekonečná pláž, Pět set mil od tebe, Vánoce v knihkupectví

K Helmovskému jezu

Opožděná básnická prvotina Aleše Berného nabízí působivé epické pásmo z pražského Podskalí: rozhovor (lhostejno, zda imaginární, či skutečný) s někdejší láskou se v něm mísí s obrazy z dětství, líčením nevratné proměny celé čtvrti a tragickým příběhem jedné podskalské rodiny, to vše podáno evokativním jazykem prosyceným aluzemi na velká literární díla i současnou popkulturu, od Einstürzende Neubauten či Huga Race po Nicka Cavea nebo Filipa Topola. Až holanovsky výpravné pasáže se tu střídají se ztišenými, úspornými, vizuálně silnými obrazy, evokujícími bolestnou pomíjivost člověka i města a celou poémou se táhne pronikavá melancholická nota, stesk po uplynulém, po všem, co hnědá řeka odnesla z Podskalí až k Helmovskému jezu.

Aleš Berný

Aleš Berný (*1979) je novinář, prozaik, básník a písničkář. Absolvoval bakalářské studium na FHS UK a nedokončil studia gestalt psychoterapie. Na gymnáziu začal psát poezii i prózu, při studii přispíval například do revue Ateliér. Postupně zakotvil v ČTK, kde je dodnes zpravodajem. Publikoval v literárních časopisech Host, Pandora, Psí víno nebo Divoké víno. V roce 2018 vydal v undergroundovém nakladatelství Ears&Wind sbírku povídek Blues, rock'n'roll a láska. Ve volném čase vystupuje s poeticko-hudebním uskupením Šílený Fridrich, pro které skládá písničky a píše texty. Žije v Praze se ženou Veronikou.

foto © archiv autora

Jan Novák

Jan Novák (* 1953) je česko-americký spisovatel, překladatel a dokumentarista. V roce 1969 emigroval s rodiči přes Rakousko do USA; studoval a žil v Chicagu, kde také započal svou literární kariéru, nyní je doma opět v Čechách. Za své knihy (mj. *Striptease Chicago*, 1983, *Miliónový jeep*, 1985, *Zatím dobrý*, 2004, *Děda*, 2007, *Hic a kosa v Chicagu*, 2011, *Co já vím?*, 2013) získal řadu prestižních ocenění: Cenu Carla Sandburga, cenu Magnesia Litera za prózu roku, Cenu Josefa Škvoreckého, Cenu Egona Hostovského či Cenu Revolver Revue. Mimořádný ohlas vzbudila jeho biografie Milana Kundera nazvaná *Kundera. Český život a doba*; tuzemská kulturní veřejnost se nad knihou rozdělila na dva nesmiřitelné tábory: jeden ji vychvaloval, druhý haněl, lhostejný však vůči ní zůstal málokdo.

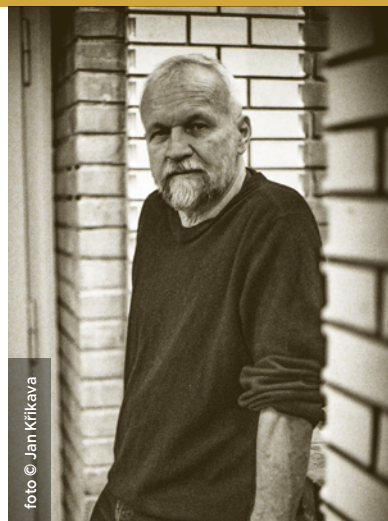

foto © Jan Křiváka

Komouši, grázlové, cikáni, fízlové & básníci

Na konci léta roku 1992 přestěhoval Jan Novák svou americkou rodinu na rok do Prahy, aby se jeho děti naučily česky. Přistáli ve státě, jenž právě zanikal; neviditelná ruka tam ještě neovládala všechny trhy, ale žáci hokejové školy už jeden druhému vesele prodávali vši, aby získali pár dnů volna. Kam se Novák ve městě omšel krásy podíval, tam narážel na vzpomínky. Často se mu vracely tři týdny, které tam v roce 1979 jako americký občan probendil: mejdany s veksláky, jízdy sanitkou jako taxikem, pohovor s estébákem, který ho z republiky vyhostil s tím, že se sem už nikdy nevrátí. Novák se ovšem vrátil hned 2. prosince 1989 a stihl poslední demonstraci na Václavském náměstí, než si poprvé potřásl rukou s Václavem Havlem...

„Třináct knih o Praze“, které napsal po návratu do Chicaga, nabízí dílem reportáž, dílem memoár, dílem esej, dílem rodinné album a dílem meditaci o psaní jako o shakespearovském zrcadle světa. Za anglické vydání své prózy získal Jan Novák roku 1995 prestižní literární ocenění Carl Sandburg Award; v češtině pak kniha poprvé vyšla ve dvou svazcích: vedle knihy *Komouši, grázlové, cikáni, fízlové & básníci* byla její část vydána samostatně pod názvem *Samet a pára*. Nové vydání oba texty opět spojuje do jednoho svazku.

Již vyšlo

Kundera – *Český život a doba*, *Život mimo kategorie*, *Zatím dobrý*, *Co já vím?*, *Miliónový jeep*, *Děda*, *Těžký prachy*, *Rozehraný život*, *Striptease Chicago* a jiné povídky

Komiksy

Čáslavská, Zátopek, *Zatím dobrý*

Portrét vědce v postindustriální společnosti

Co je v dnešní době vědecký objev? Jaké místo a význam má věda v soudobé společnosti? A zbývá v ní prostor pro skutečně tvořivé myšlení?

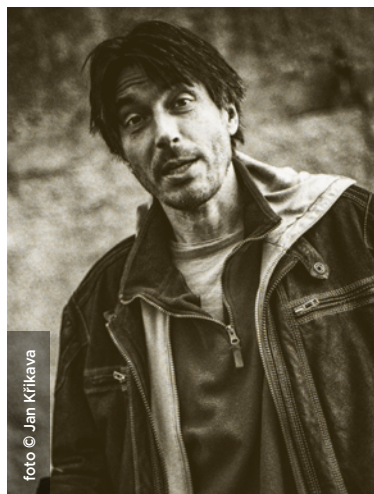
Pánkova nová próza je zasazená do Dublinu, kam se hlavní hrdina vypravil na konferenci o astrofyzice. Až na místě zjistí, že mu anonymní recenzenti prestižního vědeckého časopisu „zabili“ přelomový objev. Po konfliktu s ostrahou konferenčního centra, která ho nutí, aby si na krk navlékl konferenční visačku jako nějaká ovce, uteče raději ven. Potlouká se kolem kanálů a po mořském pobřeží, opíjí se a uvažuje o stavu společnosti, která každodenně používá vědecké výdobytky, aniž v nejmenším tuší, jak fungují, aniž se o to zajímá. Na své pouti cizím městem se setkává s řadou lidí, u nichž marně hledá porozumění. Josef Pánek napsal další svěbytnou a sugestivní prózu, v níž provokativně ryje do obnažených nervů naší postindustriální společnosti.

Již vyšlo

Láska v době globálních klimatických změn, Jsem jejich bůh

Josef Pánek

Josef Pánek studoval v Praze, žil a pracoval v Norsku a Austrálii, nyní žije v České republice. V roce 2013 mu vyšla sbírka povídek *Kopáč opálů* a o čtyři roky později novela *Láska v době globálních klimatických změn*, ta na sebe strhla pozornost díky osobitému stylu a neotřelému pohledu na svět, který se s nástupem globalizace prudce mění. V roce 2018 za ni získal cenu Magnesia Litera. V románu *Jsem jejich bůh* z roku 2022 šel ve zpřítomnění intenzivně prožívané ztráty jistot a existenciální obnaženosti ještě dál.

Ondřej Šanc

Ondřej Šanc (*1979) se narodil a vyrůstal v Ústí nad Labem, v prostředí chátrajících historických čtvrtí, továrních zdí a věčného kouře. Víkendy trávil s oddílem i sám na výpravách do okolní divočiny, rád četl a bavila ho historie. Po revoluci nastoupil na sedmileté gymnázium a od šestnácti se začal toulat stopem po Evropě. Ve stejné době se prostřednictvím tzv. Living History začal intenzivněji zajímat o kulturu a historii původních obyvatel Ameriky, což mu vydrželo dodnes. Studoval na učitele angličtiny a dějepisu, ale studium nedokončil kvůli vášni pro cestování. Doučoval angličtinu, pracoval jako údržbář v nevadské poušti, dělal skladníka v továrně, až se nakonec stal sociálním pracovníkem. V roce 2004 s ženou koupili roubený statek v Českém středohoří, kulturní památku, kterou trpělivě opravují a kde vybudovali a provozují rodinnou biofarmu. Na statku také žijí a vychovávají tři syny.

Tip

Jako po drátku

Ilustrační obrázek

Poutavá generační saga začínající v roce 1850 vás provede dvěma stoletími a dvěma světadíly. Ve stejné době, kdy železnice spojila Vídeň s Hamburgem a parníky vytlačily plachetnice na cestě do Ameriky, se v divokých kysuckých horách narodí Zoltán. Chudou drátenickou rodinu živí hlavně matka Maria, ale hospodářství sama nezvládá, a proto se na radu světzna-lého kmotra vydává za lepším. Míří do Ústí nad Labem, donedávna ospalého města, které se díky trati, řece a nekonečným zásobám uhlí stalo přes noc neuvěřitelně kypícím centrem nové éry, s desítkami továren a s největším přístavem celé monarchie, kde se mísily osudy tisíců lidí mnoha národností. Tak začíná napínavá odysea, která čtenáře zavede z Horních Uher až do Ameriky, příběh o přátelství u táborových ohňů a o nelehké snaze obstát ve světě uhelného kouře.

Kojící Spock

Smrt dítěte je nejhorší věc, jaká se může rodičům stát. Předčasný porod je proti tomu těžká pohoda. Pokud to tedy nezažijete na vlastní kůži. Situace sice není beznadějná, ale zoufalá ano. Stres, vyčerpání, nemožnost být spolu tak, jak byste si přáli, kupící se diagnózy a palčivý strach o život toho křehkého tvora kdesi v inkubátoru. Mít předčasně narozené půlkilové dítě je zdoluhavá opotřebovavací válka, kde záleží jen na tom, jak dlouho vydržíme být stateční. Přes den držet linie a brečet až po nocích.

Autorka ve své druhé knize navazuje na předchozí román *Těhotnej Buddha*.

Již vyšlo

Těhotnej Buddha

Klára Svobodová

Klára Svobodová vystudovala Vysokou školu ekonomickou a vzápětí se vyučila v oboru umělecké truhlářství a řezbářství. V současnosti je hlavně dvojnásobnou matkou. To ji dovedlo k založení blogu Spocklidem. Jeho prostřednictvím zachycuje každodenní realitu mateřství, především jeho odvrácenou stranu. Snaží se přiblížit, jak vypadá život s neslyšící dcerou v celé jeho tíze i kráse. Bojuje proti předsudkům a obnažuje společenská tabu.

Michaela Keroušová Hobziková

Michaela Keroušová Hobziková (*1987) studovala bohemistiku na FF UK a Tvorbu písňového textu a scénáře na Konzervatoři a VOŠ Jaroslava Ježka, kde absolvovala autorským dvojalbem. Vydala básnickou sbírku *Nemístnosti* (Za tratí, 2011).

Dvě sovy v nízkém letu

Ilustrační obrázek

Postarší hlídač Nejedlý najde na skládce malou holčičku. Nikdo ji nehledá, nikdo neví, odkud se vzala ani kdo jsou její rodiče. Dostane jméno Alžběta a ujme se jí vdova Viola, jejichž pět synů už dávno odešlo z domova. Alžbětin původ není jediná záhada, kterou magický příběh rozplétá. Nalezená holčička se stává katalyzátorem dávno promlčených tajemství celého městečka.

Proč se hlídač Nejedlý kdysi dobrovolně odstěhoval mezi haldy nepotřebných věcí? Co se přihodilo mezi Violou a její sestrou, že spolu desítky let nemluví? A kdo je podivínský dědek Cink, který se šourá po krajině s plnými igelitkami a Alžběta se ho bojí?

Trochu báseň, trochu detektivka a trochu sen. Příběh se odehrává v neurčitém bezčase, kde věci, domy i místa hrají stejně podstatnou roli jako postavy. Tři liščí ocasy, modrá vana v ohromném jabloňovém sadu a rodinné obrazy v pokojích zakrytých prostěradly. Malá Alžběta v tom panoptiku roste a pozvolna rozkrývá historii svých blízkých. Je ale vůbec možné pátrat v cizí minulosti a zároveň se vyhýbat své vlastní?

Jehovista

Ota, dvacetiletý syn jednoho z vedoucích svědků Jehovových v Čechách, se vydává do Aše, aby posílil věřící v tamním sboru. Zpočátku ve své snaze zažívá úspěch – proniká do svérázného sborového prostředí, přesvědčuje jinověrce, toulá se příhraniční divočinou. Čím dál více ho však pronásledují potlačované pochybnosti a výčitky svědomí pramenící z toho, že před lety zavrhl svého nejlepšího kamaráda, který byl z organizace exkomunikován. Ocítá se na pokraji temnoty... Časosběrný román čerpající ze skutečných zážitků se odehrává na počátku 21. století.

Martin Sodoma

Martin Sodoma se narodil v roce 1979 a žije v Praze. Působí jako vysokoškolský pedagog, věnuje se tvorbě populárně vědeckých článků, animované poezie i textů do médií. Jeho životní zkušenost silně ovlivnilo členství v náboženské společnosti svědků Jehovových, především služba v jejich pražském ústředí a později ve sborech na Chebsku, stejně jako následný rozchod s touto vírou. Impulzem k napsání románu *Jehovista*, který je autorovou prvotinou, byl tragický osud blízkého přítele. Martin Sodoma dnes věří vědě, intuici i magickým silám přírody. Je šťastně ženatý a má tři děti. A je stejně fiktivní jako postavy v jeho románu: ve skutečnosti jde o dva autory, které spojuje přátelství a podobná životní cesta.

foto © archiv autora

Tereza Chvojková

Tereza Chvojková (*1992) se narodila v Havířově a vystudovala publicistiku v Ostravě. Později se přestěhovala za práci nejprve do Prahy a poté do Irsku, kterému beznadějně propadla už během studií. Kromě psaní cestopisů například pro časopis *Lidé a Země* nebo pro turistické průvodce Marco Polo neúnavně shromažďuje také netradiční osudy, se kterými se jí lidé na jejích cestách svěřují. Ve své prvotině *Poslední věta* vytvořila právě z těch nejpodivnějších historek a zážitků spleť příběh a zasadila ho do malebných, byť někdy docela drsných kulís svého milovaného Irsku.

foto © Jan Kříkava

Poslední věta

Mladá Ela obdrží po smrti milované babičky Apoleny svazek starých dopisů. Obsahují milostná vyznání babičky a záhadného Williama, jsou plná keltských a irských mýtů a legend, ale především odkazují na babiččino dlouho skrývané tajemství – druhý život na severu Irsku. Plná odhodlání rozkrýt Apoleninu minulost se Ela vydává najít nejen autora dopisů, ale také něco, co sama nikdy nepoznala, láskyplný domov. Nově nalezení „příbuzní“ však ani zdaleka neodpovídají dívčině představě o šťastné rodině. Starý bručoun William, jeho potrhlá sestra Triona s neustále koketujícím manželem Benjaminem a Enda, jejich desetiletý syn, Elu neustále přivádějí do rozpaků a vypadá to, že tajemství jsou zde u všech na denním pořádku. Navzdory mnoha pochybnostem s nimi Ela vyráží na cestu po Irsku, po stopách Apoleniných a Williamových dopisů. Výlet, který měl být původně jakousi pietou či holdem všem milované Apoleně, znamená pro Elu jedinečnou možnost přijít celé rodinné hádance na kloub.

Kdy už přijdou dobré zprávy?

Přeložila Veronika Volhejnová

Před třiceti lety došlo v idylickém zákoutí venkovského Devonu k hrůznému zločinu. Šestiletá Joanna byla u toho. A teď má pachatel vyjít na svobodu.

Předčasně zmoudřelá šestnáctiletá Reggie pracuje v Edinburghu jako chůva pro sympatickou lékařku. Ta jednoho dne zmizí i s dítětem, ale všem kromě Reggie jako by to bylo jedno. A na druhém konci města vrchní inspektorka Louise Monroevá také někoho pohřešuje. Zatím netuší, že ji pátrání svede dohromady se starým známým Jacksonem Brodiem – mužem, jehož život je jako jízda na horské dráze.

Již vyšlo

Něco za něco, Neuzavřené případy, Přepis, Bůh v troskách, Život za životem

Další detektivka s Jacksonem Brodiem

Kate Atkinsonová

Kate Atkinsonová se narodila v roce 1951 v anglickém Yorku. Studovala anglickou literaturu na univerzitě v Dundee. Nyní žije v Edinburghu. Svoji spisovatelskou kariéru zahájila psaním povídek do časopisů. Za románovou prvotinu *V zákulisí muzea* (Argo, 2006) obdržela Whitbreadovu cenu. V románu *Neuzavřené případy* (Argo, 2010) z roku 2004 přivedla na scénu detektiva Jacksona Brodieho, který se objevuje i v dalších jejích knihách. Česky vyšly též oba její romány oceněné nástupnickou cenou Costa.

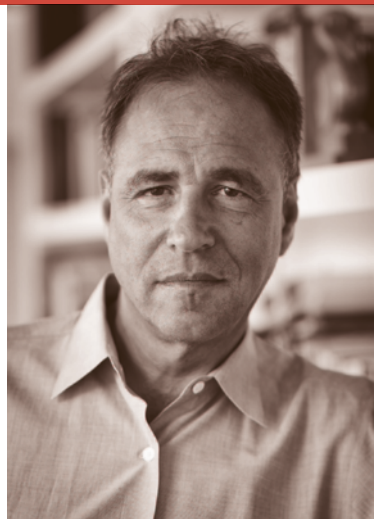

foto © Euan Miles

Anthony Horowitz

Anthony Horowitz patří k nejpłodnějším a nejúspěšnějším britským spisovatelům. Jeho romány *Dům hedvábí* a *Moriarty* se zařadily mezi desítku největších bestsellerů na žebříčku listu *Sunday Times* a prodávaly se ve více než třiceti pěti zemích. Jeho knížek pro děti o Alexi Riderovi se ve světě prodalo přes devatenáct milionů výtisků. V příbězích *Modrý diamant* a *Navždy a den* Horowitz oprášil zlatou éru bondovek.

Jako televizní scenárista stvořil seriály *Vraždy v Midsomeru* a *Foylova válka*, který získal cenu od Britské akademie filmového a televizního umění. K Horowitzovým dalším televizním dílům patří *Hercule Poirot* a obecně uznávané seriály *Kolize* a *Injustice*. Anthony Horowitz je členem správní rady londýnského divadla Old Vic a pravidelně přispívá do nejrůznějších britských novin a časopisů. V roce 2014 se stal nositelem Řádu Britského impéria za služby prokázané literatuře.

Sherlock Holmes a doktor Watson současnosti

Pohřeb na přání

Přeložila Lucie Johnová

Jednoho krásného jarního rána navštíví Diana Cowperová, bohatá matka slavného herce, pohřební ústav, aby si domluvila svůj vlastní pohřeb.

O pouhých šest hodin později je mrtvá, kdosi ji v jejím domě uskrtil šňůrou na závěsy.

Na scénu přichází Daniel Hawthorne, výstřední, leč geniální detektiv, kterého sice od policie vyhodili, ale občas si ho zvou ke složitým případům jako konzultanta. A protože by si k občasným melouchům u policie rád něco přivydělal, přijde s nápadem, že by mohl své případy vydávat knižně. K tomu ovšem potřebuje někoho, kdo by ho při práci sledoval a po vzoru doktora Watsona všechno zaznamenal.

Los padne na Anthonyho Horowitze, známého spisovatele a scenáristu, se kterým kdysi Hawthorne coby expert na vraždy spolupracoval na jednom seriálu. Anthonymu se sice do spolupráce s tímhle mimořádně nepříjemným člověkem vůbec nechce, případ ho však začne zajímat, takže navzdory všem pochybnostem nedokáže nabídce odolat. Najednou se ocitá uprostřed příběhu plného nečekaných zvratů a falešných stop. Navíc postupem času vychází najevo, že pár temných tajemství skrývá i jeho společník.

Již vyšlo

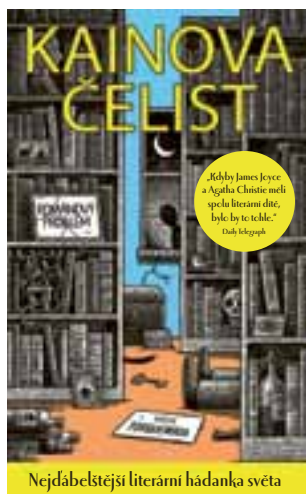
Dům hedvábí, Moriarty, Modrý diamant, Navždy a den, Mnoho strak věští vraždu, Vražda ve Večernici

Torquemada

Kainova čelist

Přeložila Michala Marková

Tip

V roce 1934 vyšla v Anglii *Torquemadova kniha hádanek*. Jejím autorem byl Edward Powys Mathers (1892–1939), literárně vzdělaný a nesmírně sečtělý autor slovních rébusů a různých jazykových legráček, který v roce 1924 začal pro list *Observer* vymýšlet kryptické křížovky. Čtenáři a luštitelé si stěžovali, že jeho hádanky jsou nevyluštitelné, ovšem když už se někomu podařilo záhadu rozplést, radost byla o to větší. Posledních sto stran *Torquemadovy knihy hádanek* zaujímal právě detektivka *Kainova čelist*, soubor očíslovaných lístků, který je třeba podle nápovědy na každém z nich seřadit do celku, který dává smysl. Větší šanci na rozpoznání, kdo a kdy tu zavraždil koho, má člověk s literárním rozhledem – Mathers byl výjimečným znalcem anglické poezie a prózy a mimo jiné přeložil do angličtiny *Pohádky tisíce a jedné noci*. Dnešní čtenář má oproti těm prvním před téměř sto lety výhodu internetu. Může nejen hledat verše a literární odkazy, které neznal, ale dokonce se může dobrat i správného výsledku detektivního pátrání. To by však nebyla žádná hra! A *Kainova čelist* hra je – sofistikovaná, vtipná a dábelsky rozčilující. Ono však není nutné seřadit správně úplně všechny lístky. Kdo jich dá ve správném pořadí za sebe třicet, je dobrý. Kdo padesát, je hodně dobrý. O stovce si mohou zdát jen ti nejlepší a nejtrpělivější.

Složíte si detektivku ve správném pořadí?

Juraj Červenák

Juraj Červenák (*1974) pochází z obce Vyhne, ale už od dětství žije v nedaleké Banské Štiavnici. První kniha mu vyšla v roce 1993, od té doby publikoval mnoho románů v žánru historické fantasy, převážně z dob starých Slovanů (série *Černokněžník*, *Bohatýr*, *Bivoj*) a protitureckých válek (cyklus *Dobrodružství kapitána Báthoryho*), ale i román z doby bronzové *Sekera z bronzu, rouno ze zlata*. Získal povícero žánrových ocenění a jeho knihy pravidelně vycházejí v češtině a polštině, publikoval ale i v ruštině či angličtině. Od roku 2005 je spisovatelem na plný úvazek. Kromě beletrie sporadicky píše filmovou publicistiku, rozhlasové hry a filmové nebo komiksové scénáře. V autorově tvorbě je zřetelný postupný odklon od fantastiky k čistě historickým příběhům.

foto © Jan Klíkava

Lovec čertů

Přeložil Robert Pilch

Po událostech v Plzni Bohdan Jaroš přestal věřit, že se ještě někdy setká se Steinem a Barbaričem. Na vlastní pěst putuje po České cestě, která spojuje Prahu s Budínem, a živí se jako nájemný kat a lovec zločinců. V Trnavě si ho předvolá hrabě Stanislav Thurzo, který pátrá po veliteli svého husarského pluku. Kapitána Galoviče naposledy viděli ve společnosti krásné nevěstky a zároveň s ním se ztratilo i pět set zlatých z výkupného za zajatého tureckého důstojníka. Jaroš přijme úkol a dá se do hledání, přestože tuší, že kapitán už není mezi živými. Sám seržant se brzy ocitne v ohrožení, když mu cestu zkrášlí zloději dobytka, zrádní hajduci, zběhlí žoldnéři a lovci otroků.

Již vyšlo

Série Stein a Barbarič: Krev prvorozených, Ohnivé znamení, Mrtvý na Pekelném vrchu, Ďábel v zrcadle, Vlk a dýka, Les přízraků, Anděl v podsvětí, Pro hrst dukátů

Série Bohatýr: Ocelové žezlo, Dračí carevna, Hořící říše

Série Šarkanovy poklady: Zakletý klášter

Náraz, Prales Trujkunt 6

Major Roman Saran z ostravské kriminálky prožívá v životě další turbulentní období. Jeho přítelkyni Lence se po tragických událostech doprovázejících vyšetřování její zmizelé spolužačky Krysty vrací vážné psychické problémy, které vedou až k rozchodu. Svérázný major si čistí hlavu v Praze a netuší, že právě zde na něj čekají další šokující odhalení – a to jak detektivní, tak životní. Návrat domů a vyšetřování smrti bývalé profesorky češtiny, kterou někdo srazil a z místa činu ujel, stojí jen na začátku série událostí, jež Saranovi obrátí život zcela naruby. Ve druhém příběhu se čtenáři při vyšetřování brutální vraždy lesního dělníka seznámí i s dalšími neopakovatelnými místy ležícími v Saranově regionu – například s beskydským pralesem Mionší.

Již vyšlo

Trujkunt; Klasztor, Návrat; Pierot, Na krev; Zahrada, Rest; Krysta

Petr Sagitarius

Petr Sagitarius (*1966) je český detektivkář s polskými kořeny, narodil se a vyrůstal v Třinci, nyní již pětadvacet let žije a poslední roky také píše v Jablunkově. V prostředí česko-polsko-slovenského trojmezí se také odehrává děj většiny příběhů jeho detektivní série *Trujkunt*. Pracoval jako učitel, kulturní referent, dělník, výtvarník a novinář a v letech 1998 až 2014 také jako starosta města Jablunkova, v současnosti je v invalidním důchodu. Vše, co posbíral dosavadní cestou životem včetně originálního těšínského nářečí, se odráží v jeho kriminálech. První trilogie pod souhrnným názvem *Trujkunt* byla nominována na moravskoslezskou kulturní cenu Jantar. Zvláštní cenu poroty od České asociace autorů detektivní literatury získal za pokračování *Trujkuntu* – novely *Pierot* a *Na krev*. Autor, pokud jde o žánr krimi, obdivuje Chandlera, Larssona a Erbena, miluje povídky i filmy Woodyho Allena, směje se nekorektním vtipům kreslíře Dagssona, poslouchá kapelu Rammstein a baví se psaním dalších a dalších detektivních příběhů. Mimo to publikuje články na svém blogu Jablečno.

Vladimír Zlý

Vladimír Zlý se narodil v předrevolučním roce 1988 v Ostravě. Dětství a ranou dospělost prožil v pohraničním Českém Těšíně. K vlastnímu překvapení úspěšně vystudoval Střední zdravotnickou školu v Ostravě, obor zubní technik. V zubních laboratořích strávil bezmála deset let, než se rozhodl k radikálnímu řezu, prošel několika dalšími zaměstnáními a nakonec skončil v ostravském dopravním podniku coby řidič tramvají. O svém povolání rád prohlašuje, že je nevnímá jako profesi, ale slušně placený koníček.

Už na základní škole tíhl k vymyšlení příběhů, které rád zaznamenával na papír a později do počítače, což mu vydrželo do současnosti. Nyní žije v Havířově, kde se také odehrává děj jeho prvotiny, krimi románu *Čistič*. Miluje četbu detektivek, krimi thrillerů, ale nepohrdne ani zajímavou dystopií. Libuje si v knihách o skutečných zločinech spáchaných na území České republiky. Nejbližší jeho uchu jsou rocková a metalová hudba, nejvíce pak česká skupina Dymytry, díky níž se poznal se svou manželkou Janou – teď už i matkou jejich dvou dcer.

Čistič

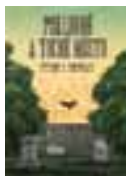

Havířovem otřásají brutální vraždy místních narkomanů, distributorů a výrobců drog. K jednotlivým skutkům dochází v rychlém sledu. Každé zaváhání policie může znamenat další zbytečnou oběť. Ostravský vyšetřovatel násilné kriminality major Ivoš Kylián proto sestavuje specializovaný tým, jehož cílem je co nejdříve odhalit a dopadnout sadistu, jakého toto město nepamatuje. Netrvá dlouho a kriminalisté narážejí na první znepokojivou skutečnost – na každém místě činu najdou odlišné stopy, které je pokaždé nasměrují na jiného podezřelého. Zdá se, že vrah rozehrál s policií šílenou hru, kterou si evidentně užívá.

Cesta domů

Přeložil Michael Bronec

Výběr sestavený slovnítným editorem Jonathanem Strahanem představuje známého autora románů také jako schopného, i když donedávna jen velmi vzácně publikujícího autora kratších fantastických prací. I v nich se však naplno projevuje autorova okouzující schopnost vytvořit úchvatný, zábavný, dojemný a jiskřivý příběh prodchnutý jemným humorem a láskou k umění vypravěčství. Kniha zachycuje povídkovou tvorbu vznikající během dlouhých pětácti let, tvorbu, která vás překvapí i nadchne a znovu vás přesvědčí o neopakovatelném literárním mistrovství Petera S. Beaglea.

Již vyšlo

V Kalábrii, Poklidné a tiché místo,
Poslední jednorozec

Chystáme

Krčmářova píseň

Peter S. Beagle

Americký autor fantasy, v současnosti jedna z nejvýraznějších tváří žánru, se narodil 20. dubna 1939 v New Yorku. Spisovatelem se chtěl stát už jako dítě, publikovat začal ve středoškolském časopisu. V roce 1959 dokončil bakalářské studium tvůrčího psaní a španělštiny. Poprvé zaujal románem *Poklidné a tiché místo* (1960), laskavým příběhem o lásce a smrti, o touze po životě i strachu z něj. Následoval dnes už kultovní *Poslední jednorozec* (1968), kterého možná znáte ze stejnojmenného animovaného filmu. Z dalších knih stojí jistě za zmínku romány *The Folk of the Air* (1986), *The Innkeeper's Song* (1996), *Tamsin* (1999) a *Summerlong* (2016).

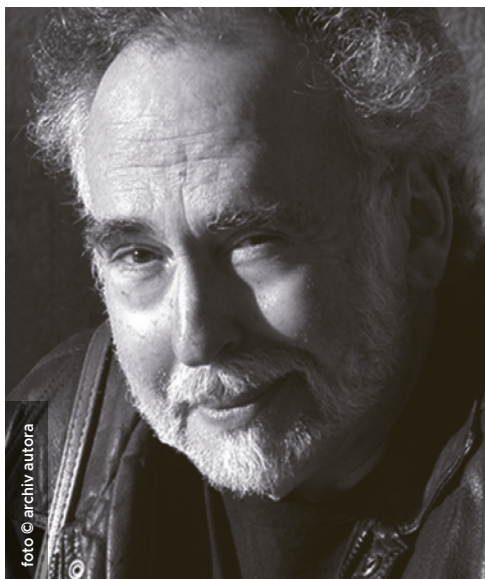

foto © archiv autora

Ben Aaronovitch

Ben Aaronovitch (*1964) jako dospělý rychle zjistil, že má talent pouze pro psaní, a vcelku svižně se prosadil jako televizní scenárista. Pracoval pro proslulý anglický seriál *Doctor Who* či pro levnou space operu *Jupiter Moon* a posléze se pustil i do knižních dobrodružství proslulého Pána času. V devadesátých letech tak publikoval romány z řady *Doctor Who: Remembrance of the Daleks, Transit, The Also People a So Vile a Sin*. Ve druhé polovině devadesátých let se však jeho literární kariéra dostala do slepé uličky, která ho dovedla k zaměstnání v síti knihkupectví Waterstones, což se ovšem ukázalo jako ideální šance začít psát vlastní příběhy. Vznikla tak úspěšná série městských fantasy s policejním konstáblem Peterem Grantem.

Další případ Petera Granta a jeho útvaru pro rozkrývání nadpřirozených nekalostí

Rodinné stříbro

Přeložil Milan Žáček

Pod londýnskou Chancery Lane se už přes století nachází zvláštní svět specializovaných obchodů se stříbrem. Vítejte v Silver Vaults, kde mají víc zámeků než v centrální bance, na místě, kde je prakticky nemyslitelné někoho zabít a poté beze stopy zmizet. Jenže právě k tomu nyní došlo!

Záhadný zločin si vyžádá plné nasazení Petera Granta a jeho oddaných spolupracovníků, známých z předchozích vyšetřování. Jednotka vyšetřovatelů musí přijít na kloub tajemství, v němž hrají velkou roli spletité dějiny Londýna, cizí země a také... Manchester.

A do toho všeho se má Peter každým dnem stát otcem; s Beverley čekají dvojčata a realita života tak úporně tlačí ze všech stran. A to Peter zatím netuší, že se setká s něčím, co nikdo nikdy nečeká...

Již vyšlo

Řeky Londýna, Měsíc nad Soho, Šepot podzemí, Prokleté domovy, Záludné léto, Strom viselců, Nejedlejší stanice, Zvony Londýna, Stín nad Trevírem, Falešná hodnota, Historky z Rozmaru, Co dělala Abigail v létě

Drak, jenž čeká

Přeložil Richard Podaný

Ve sněhem zavátém hostinci vysoko v Alpách se sejdou čtyři lidé, kteří změní osudy světa. Žoldněř urozeného byzantského původu, mladá lékařka z Florencie, bezvěký velšský kouzelník – a tajemný německý dělostřelec, který má rád krev a nesnáší denní světlo. Společně se vydají na cestu plnou dobrodružství a dramát, aby zajistili anglický trůn pro Richarda, vévodu z Gloucesteru, a učinili z něj krále Richarda III.

V tomto alternativním světě vypadají dějiny Evropy zcela odlišně, než jak je známe. Kontinent z východu ohrožuje drtivá moc Byzantské říše, v níž se kdysi císaři Julianovi podařilo udržet polyteismus, a tak se křesťanství ani islám nerozšířily do celého světa. Dekadentní, pletichářská Byzanc spřádá své mocenské hry, v Miláně se vévoda Sforza stal upírem a napadl Florencii, Francie je mocenským bojem roztráta vedví – a i mnohé další země jsou v ohrožení.

Román *Drak, jenž čeká* je pestrá a působivá fantasy plná mečů, magie, vampyrismu a vášně; jedno z nejzásadnějších a nejpřekvapivějších děl v dějinách tohoto žánru. Mistrovské dílo prodchnuté krví a kouzly vychází s předmluvou Scotta Lynche.

„Kdyby John M. Ford vzal *Draka, jenž čeká*, a připsal k němu pět dalších knih odehrávajících se ve stejném světě, byl by z něj George R. R. Martin.“

Neil Gaiman

John Mio Ford

Americký spisovatel John Milo Ford (1957–2006) proslul jako autor science fiction a fantasy pro náročné čtenáře, z jeho prací číší znalost v mnoha různých oborech a všestranný dokázal být i jako autor fantastického žánru. Přestože jeho nejznámějším románem zůstává *Drak, jenž čeká* (The Dragon Waiting, 1983), čtivá směs alternativní historie s motivem vampyrismu, podobně uznávanými romány jsou kupříkladu i *Growing Up Weightless* (1993), příběh dospívání na lidmi kolonizovaném Měsíci, či *The Last Hot Time* (2000), městská fantasy z ulic magií opředeného Chicaga. Mimo to napsal i několik knih z prostředí seriálu *Star Trek*.

Jakub Hussar

Jakub Hussar (*1985, České Budějovice) je režisér, producent a idea maker. Vystudoval režii a scenáristiku na Filmové akademii Miroslava Ondříčka v Písku. V roce 2002 spoluzaložil tvůrčí skupinu Trinity Pictures, která se zaměřuje na tvorbu krátkých sci-fi filmů. V roce 2011 stál u zrodu herního studia ARK8, pod jehož taktovkou vznikla online karetní hra Coraabia (Česká hra roku 2014). O rok později založil iniciativu Vladimír Franz prezidentem, později vedl prezidentskou kampaň Pavla Fischera. V roce 2018 založil inovativní reklamní agenturu HAZE, kde působí jako kreativní ředitel. Je ženatý a má dvě děti. Mezi jeho záliby patří tvorba elektronické ambientní hudby, bojová umění a kameničina.

X-Tal

Hussarova druhá velká „historická“ science fiction X-TAL nás zavede na Coraab, skládku prastarých civilizací, aby nás formou osobních deníků seznámila s osudy Tala Makarda, příslušníka páté generace těžebních Pánů. Jak se samotářský mladík vypořádá se smrtí matky a s tím spojeným novým úkolem, jenž mu byl zadán? Dokáže přijmout zodpovědnost, překonat četná úskalí a dokončit stavbu největšího inženýrského projektu všech dob, jenž ponese jeho jméno?

X-TAL je umně vycizelovanou kombinací survivalu, politického románu a epické odyssey, vykreslující dobové kontexty i místní realie v mimořádně sugestivních konturách. Kniha potěší nejen Hussarovy věrné čtenáře, ale je rovněž ideální příležitostí pro první seznámení s kultovním nehostinným skládkosvětlem a jeho svéráznými obyvateli.

Již vyšlo

O Tu, svazek první a svazek druhý

Tenká hranice touhy

Přeložil Radovan Zítko

Bast je mistrem směnného obchodu. Vyjednávání, jak výhodně dostat něco za něco, je pro něj stejně přirozené jako dýchání. Sledovat ho při tom je jako sledovat umělce při práci. Jenže i mistr tesař se někdy utne. Když Bast přijme dar a získá cosi zadarmo, celý jeho svět se převrátí vzhůru nohama, protože on moc dobře ví, jak obchodovat – ale neumí dlužit.

Sledujte nejoblíbenější postavu slavné *Kroniky Královraha* v průběhu jediného dne při jejich nadpřirozených kouscích, úkladech a úskocích. Bud'te svědkem toho, jak se lehkým tanečním krokem vrhá do nejsvízelnějších problémů a následně se z nich jako zázrakem zase vymaní. Jak hledá a nachází starodávné cesty k tvoření a ničení. Následuje srdce, i když rozum mu velí něco jiného. Konec konců, proč si dávat pozor, když pak přijdete o veškeré napětí a potěšení?

Patrick Rothfuss

Patrick Rothfuss žije v rodném Wisconsinu, kde vyučuje na univerzitě. Psal poezii, satirické sloupky pro noviny a humorné scénáře do rádia. Dva měsíce před zakončením studií dokončil projekt, na němž strávil dlouhých sedm let tvrdé práce, rozsáhlý příběh o životě muže jménem Kvothe. *Kroniku Královraha* rozdělil do tří svazků s názvy *Jméno větru*, *Strach moudrému muži* a *Dveře z kamene*. Dlouho čelil dopisům nakladatelů odmítajících Kvothův příběh, až se mu díky šťastné náhodě podařilo sehnat vydavatele. Následoval celosvětový čtenářský úspěch doprovázený několika cenami a záplavou nominací na další ocenění. Už dnes lze tento cyklus označit za jednu z nejlepších fantasy posledních několika let, přestože na třetí, závěrečný díl čtenáři čekají mnoho let.

Walter Jon Williams

Americký spisovatel Walter Jon Williams publikuje od poloviny osmdesátých let minulého století. Prosadil se románem *Hardware*, s nímž se připojil k tehdy probíhajícímu cyberpunkovému hnutí. Zaujal také katastrofickým thrillerem *The Rift* či románovou dvojicí *Metropolitan* a *City on Fire*, v níž skupina vesmírných vzbouřenců využívá nově objeveného zdroje energie, plazmy. V dosud pětidílné sérii space oper *The Praxis*, *The Sundering*, *Conventions of War*, *The Accidental War* a *Fleet Elements* popisuje chaos a válku v galaktickém impériu, jemuž dosud despoticky vládl jeden z nespočtu mimozemských druhů. V o mnoho lehčím tónu se pak nesou dobrodružství nerozvázného šlechtice z fantasy trilogie *Quillifer*.

Vichřice

Přeložil Aleš Drobek

Steward je beta, tedy klon. Jeho vzpomínky však mají patnáct let zpoždění, protože si jeho alfa nenechal provést mozkový sken. Jenže za tu dobu se svět proměnil od základů. Stewardův někdejší chleboďárce, orbitální korporace Policorp, zbankrotovala, spousta jeho přátel padla ve vesmírné válce, lidstvo kontaktovala mimozemská rasa, jeho žena porodila dítě a rozvedla se s ním, jeho druhá žena jakbysmet a navíc ho někdo zavraždil.

Steward kdysi pracoval jako elitní voják a ze svých schopností nic nezapomněl. Jenže v novém světě se musí proměnit také v detektiva, poskládat si dohromady střípky ztracených znalostí a uplynulých let a vypátrat svého vraha.

Vichřice se odehrává sto let po událostech slavného *Hardware*. Orbitálové žijí v nezávislých, feudálních společenstvích a k dispozici mají převratnou technologii – mezihvězdný pohon. V jádru se však lidé nezměnili a politické intriky zuří v novém světě stejně jako kdykoli dříve...

Již vyšlo

Hardware

Trosky Země

Ondřej Jireš (ed.)

Země je v troskách. Lidstvo se ale nikdy nevzdá a dál bojuje o svůj osud. Někdo obývá ruiny staré civilizace, další stihli včas kolonizovat jiná místa ve vesmíru. Nahlédněme do pěti vizí naší budoucnosti. Změní se svět lidí? Změní se lidé?

Antologie *Trosky Země* přináší pět nových příběhů od hvězd české fantastiky. Každý se váže k její čtenářsky oblíbeným sériím. Ondřej Neff připomene svůj neznámější svět Arkádie. Vilma Kadlečková cenami ověřenou sérii Mycelium. Jan Kotouč nás zavede do Centrálního Impéria. Petr Heteša nechá vzpomenout na svůj Baltimore a autorská dvojce Jan Hlávka a Jana Vybíralová se vrací do světa Algoru. Antologie *Trosky Země* je vhodná nejen pro fanoušky jednotlivých autorů, ale i pro každého, kdo se chce s hvězdami české sci-fi teprve seznámit.

Do antologie přispěli Ondřej Neff, Vilma Kadlečková, Jan Kotouč, Petr Heteša, Jan Hlávka a Jana Vybíralová

Již vyšlo

Hvězdy české sci-fi, Klenoty české fantasy, Legendy české fantasy

Nicolas Mahler

Nicolas Mahler (*1969) je rakouský komiksový autor, humorista, kreslíř a ilustrátor. Jeho komiksy, vtipy a ilustrace vycházejí např. v novinách *Die Zeit*, *Frankfurter Allgemeine Zeitung* nebo v satirickém magazínu *Titanic*. Je dvojnásobným držitelem význačné německé Ceny Maxe a Moritze. Proslul jako autor skvělých komiksových adaptací slavných literárních děl, např. Musilova *Muže bez vlastností*, Joyceova *Odyssea*, Bernhardových *Starých mistrů* nebo Proustova *Hledání ztraceného času*. Spolu s Jaroslavem Rudišem vydal grafický román *Nachtgestalten* (česky *Noční chodci*, Labyrint 2022).

foto © Manfred Werner

Kafka v kostce

Přeložila Michaela Škultěty

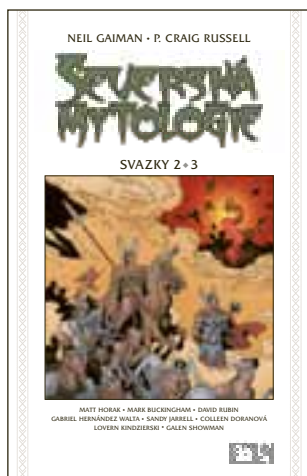

V roce 2024 uplyne 100 let od smrti velkého pražského Němce, spisovatele Franze Kafky. Snad každý zná jeho černobílé kresbičky, např. muže zhrouteného za stolem. Kafka kreslil velmi rád, a jak v roce 1913 poznamenal v dopise své snoubence Felici Bauerové, „kreslení ho uspokojovalo víc než cokoli jiného“. Rakouský komiksový kreslíř Nicolas Mahler má podobný minimalistický styl jako Kafka. Takže se velké výročí rozhodl oslavit komiksovou Kafkovou biografií: trefně, vtipně, s dobrou znalostí detailů z Kafkova života a jeho tvorby.

Severská mytologie

2 a 3

Přeložila Viola Somogyi

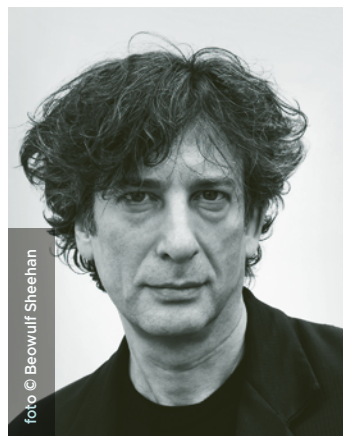
Severská mytologie v podání Neila Gaimana je ještě mytičtější než kdy předtím. Je proto pochopitelné, že autorův dvorní adaptátor Philip Craig Russell neváhal a převedl bestseller do komiksové podoby. Setkejte se znovu s Ódinem, Freyjou, mocným Thórem, zlotřilým Lokim a všemi dalšími. Druhou a třetí knihu vydáváme v jednom svazku, takže dostáváte dvojitou dávku severských mýtů.

Již vyšlo

Severská mytologie, *Postřehy z poslední řady*, *Oceán na konci cesty*, *Severská mytologie I. komiks*, *Pirátský guláš*, *Čítanka Neila Gaimana*

Neil Gaiman

Neil Gaiman (*1960), původem Brit, žijící od roku 1992 v USA, je jedním z nejznámějších a nejocetovanějších spisovatelů a scenáristů zaměřených na žánr sci-fi a fantasy. Gaiman píše jak pro dospělé, tak pro děti. Proslavil se desetidílným komiksem *Sandman* či scénářem k televiznímu seriálu *Nikdykde*, podle něhož později napsal knihu a komiks. Gaimanovy světoznámé romány *Hvězdný prach* a *Američtí bohové* byly zfilmovány, posledně jmenovaný jako mnohadielný seriál. Navrch tento veleúspěšný román získal mj. ceny Hugo a Nebula. K autorovým nejlepším knihám pro děti pak patří *Koralina* a *Kniha hřbitova*, ta obdržela Newbery Medal, Cenu Hugo či Carnegie Medal.

Laurent Hopman

Laurent Hopman vystudoval žurnalistiku. Více než dvacet let byl šéfredaktorem populárních časopisů, je specialistou na americkou kinematografii a velkým fanouškem *Star Wars*. Nyní píše komiksy a jeho vášeň pro *Star Wars* ho přiměla napsat scénář k *Lucasovým válkám*, prvnímu komiksu, který vypráví příběh George Lucase a zrodu slavné filmové série.

Renaud Roche

Renaud Roche je ve světě komiksu novou výraznou osobností. Roku 2002 absolvoval animátorskou školu Gobelins, potom se věnoval tvorbě vizuálních efektů, storyboardingu a ilustracím. Bezmála dvacet let pracoval především u filmu a v reklamě. Roku 2019 se připojil ke studiu Illumination Mac Guff a podílel se na tvorbě celovečerních filmů *Zpívej 2* (*Sing 2*, 2021) či *Ptáci stěhováci* (*Migration*, 2023). Ke komiksu ho přivedla láska ke *Star Wars*. Po *Lucasových válkách* se rozhodl komiksové tvorbě věnovat na plný úvazek.

Lucasovy války

Přeložil Michal Zahálka

Lucasovy války, příběh nezdolného vizionáře, zázračného dítěte tzv. nového Hollywoodu, jsou pečlivě zdokumentované a věrné historickým reáliím. Mimořádný pohled do zákulisí natáčení *Star Wars*, od pekla castingů až po noční můry při natáčení, kde jsou na denním pořádku sváry mezi herci, tajné milostné aférky a nejrůznější katastrofy. Ze všeho zmatku ovšem vzešlo zásadní dílo, které navždy změnilo filmový svět. *Lucasovy války* jsou intenzivním, dojemným, ale také nesmírně zábavným vyprávěním o úskalí tvorby. Vzrušující příběh o úspěchu a lekce z filmařiny, óda na kouzlo dětství a na vytrvalost.

Conan: Plíživý stín a další povídky

Přeložil Richard Podaný

Už pátý svazek úspěšných komiksových adaptací povídek R. E. Howarda z dílny francouzských scenáristů a výtvarníků. Tentokrát obsahuje tři povídky. Příběh *Bůh v míse* adaptoval Doug Headline a kreslil Emmanuel Civiello, *Plíživý stín* výtvarně zachytil Stevan Subic a scénáře se ujal Christophe Bec, povídky *Černý cizinec* se jako scenárista i kreslíř zhostil Jean-Luc Masbou. Kniha jako vždy vychází s dvěma variantami obálky.

Již vyšlo

Komiksy: Conan z Cimмерie I.–IV.

Romány: Král Conan, Dobrodruh Conan

Robert E. Howard

Americký spisovatel (1906–1936), jenž se i přes svůj krátký život stal jedním z nejvlivnějších autorů fantastického žánru dvacátého století. Pro pulpové časopisy té doby napsal množství krátkých povídek rozmanitých žánrů – westernů, historických příběhů, boxerských historek a v neposlední řadě fantasy. Díky Howardovým příběhům o hrdinech bojujících mečem proti magii vznikl zcela nový žánr, jemuž se daří dodnes. Ať už to byl král Kull, piktský válečník Bran Mak Morn či puritánský dobrodruh Solomon Kane, všichni mají společnou divokou povahu a nezlomnou vůli. Nejslavnějším mezi nimi se stal Conan, mytický barbar z dávných věků, jenž se po nečekané smrti svého stvořitele stal hrdinou desítek povídek a románů mnoha dalších spisovatelů i dodnes populární komiksovou, herní a filmovou postavou, kterou znají příznivci nevšedních dobrodružství po celém světě.

Kóiči Óniši

Kóiči Óniši je japonský tvůrce a kreslíř komiksů manga. Narodil se v roce 1973 na severním japonském ostrově Hokkaidó. V současné době žije a tvoří v historickém městě Kanazawa v prefektuře Išikawa. Je absolventem fakulty literatury Hokkaidské univerzity, chvíli také studoval katedru evropské historie tamtéž. Debutoval v roce 1997 dílem *Prasečí král* (japonsky Butaó) a osobitým stylem si vysloužil ocenění Kodansha Afternoon Prize udělované začínajícím autorům mangy. Je aktivním členem japonského spolku Castle Tintagel, pojmenovaného podle stejnojmenného středověkého hradu ležícího v severním Cornwallu ve Velké Británii, spojovaného s králem Artušem. Spolek od roku 2013 provozuje Japonskou ligu rytířských soubojů v historické zbroji s dřevci, pro niž také vytvořil několik merkantilií a od roku 2016 je jejím sponzorem. V roce 2014 vyšel v renomovaném tokijském nakladatelství Futabasha první díl jeho historického opusu *Dívčí válka* (japonsky Otome sensó – Dívčí válka), ukončeného v roce 2019 dvanáctým dílem.

Dívčí válka 4

Přeložil Petr Holý

Vyšehrad – důležitá, nedobytná pevnost v držení katolíků. Husitské vojsko vedené hejtmánem Janem Žižkou se jej neúspěšně snaží dobýt. Žižkovi na pomoc přispěchá Lieselotte, vnučka geniálního vojenského inženýra, lékaře a spisovatele Konráda Keisera. Její důmyslný plán sice nakonec dovede husity do pevnosti, ale boj ustrne na mrtvém bodě. Zásobování vážne a oběma stranám v pevnosti hrozí hladomor. Žižka se rozhodne zvítězit za každou cenu, když vtom zasáhne slitovná Šárka, sama na prahu smrti vyhladověním.

Dívčí válka 5

Přeložil Petr Holý

Uzdravená Šárka, bojovnice v řadách husitského vojska, vypořádá jako *sanytrník*. Jezdí městem a sbírá lidské výkaly, aby z nich vyráběla surový krystalický ledek (dusičnan draselný), základní surovinu pro výrobu černého střelného prachu. Jako nová posila husitů se na scéně objevují adamité, hnutí tvořené zcela nahými muži a ženami. Šárka se znovu setkává se svou starou přítelkyní Gabrielou, která se mezitím k novému hnutí přidala a pozve Šárku na adamitskou mši. Šárku zde ohromí pohled na věřící v transu oddávající se bezuzdným orgiím. Žižka se začíná mít před jinověrnými adamity stále více na pozoru.

Dívčí válka 6

Přeložil Petr Holý

Vozovou hradbu, neporazitelnou pýchu husitského vojska, rozpráší až křížácký vojevůdce, rytíř Dračího řádu Filippo Scolari, česky zvaný Pípa Vlach. Pomáhá mu jízdní pluk lučištníků tvořený krutými Kumány. Během bojů padne i hejtman Petr Hromádka a krutý osud neušetří ani dívky Andělského sboru – čeká je zotročení. Žižka se konečně dostává do Kutné Hory, aby se se svými dvanácti tisíci muži střetl se stasisíkovým vojskem křížáků, které nakonec přinutí k panickému útěku.

Již vyšlo

Dívčí válka 1–3

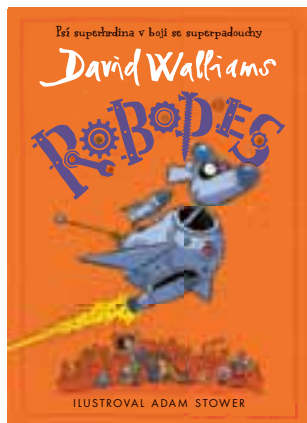
David Walliams

David Walliams je britský herec a scenárista, spolu-tvůrce populární komediální série *Little Britain* (Malá Velká Británie), za kterou se svým kolegou Mattem Lucasem obdržel tři ceny BAFTA a British Comedy Award. V roce 2008 napsal svou první knihu pro děti. Literární kritici jej dnes označují za nového Roalda Dahla. Jeho vyprávěcky brilantní příběhy s překvapivou pointou a černým humorem dávají tomuto označení za pravdu. V současnosti patří k nejoblíbenějším a nejprodávanejším autorům dětské literatury, jeho knihy byly přeloženy do padesáti pěti jazyků a po celém světě se jich prodalo přes padesát milionů výtisků.

Robopes

Přeložila Veronika Volhejnová
Ilustroval Adam Stower

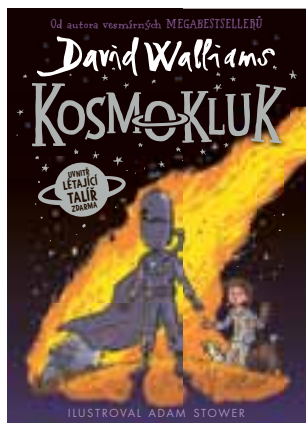

Seznamte se s Robopsem, poslední nadějí v boji se zločinem! Zlotřilov je jedním z nejnebezpečnějších míst planety. Město ovládá banda všehoschopných padouchů. Každý se před nimi třese strachy a jen opravdový superhrdina by je dokázal zneškodnit. Jenže kde ho vzít?

Přichází Robopes! Nováček psí policejní akademie má úžasné schopnosti a prahne po dobrodružství. Ale nebude na nejobávanější zločineckou dvojici krátký? Podaří se mu překazit její plány na zničení Zlotřilova?

Kosmokluk

Přeložila Veronika Volhejnová
Ilustroval Adam Stower

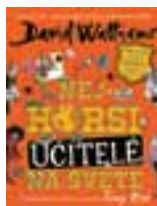

Píšu se 60. léta minulého století. Amerika a Rusko závodí o to, kdo dobude vesmír. Dvanáctiletá Ruth je sirotek a žije u své příšerné tety na odlehlé farmě. Je doslova posedlá vesmírem – hltá komiksy i filmy, v nichž svět přepadají Martani. Každou noc starým, otlučeným dalekohledem pozoruje noční oblohu a sní o dobrodružstvích. Jednou zahlédne létající talíř, jak se řítí po nočním nebi... a havaruje v poli. Když se kosmická loď otevře a vystoupí z ní záhadný mimozemšťan, Ruth se splní všechny její sny.

Ale návštěvník z jiné planety má jedno velké tajemství, které by mohlo změnit běh dějin...

Již vyšlo

Babička drsňačka, Malý miliardář, Krysburger, Ďábelská zubařka, Příšerná teta, Dědečkův velký útěk, Nejhorší děti na světě, Pan Smradoch, Kluk v sukních, Půlnoční gang, V naší škole je had, Poněkud otravný slon, Nejhorší děti na světě 2, Táta za všechny prachy, Nejhorší děti na světě 3, Ledová obluda, Nejhorší učitelé na světě, Něfo, Bestie z Buckinghamského paláce, Sliz, Operace Banány, Nejhorší rodiče na světě, Babička drsňačka znovu v akci, Superstrašlivák, Nejhorší mazlíčci na světě

Tove Janssonová

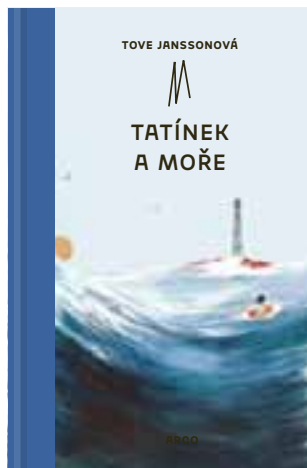
Tove Janssonová (1914–2001) byla finská, švédsky píšící spisovatelka, malířka, ilustrátorka a autorka komiksů. Narodila se do umělecké rodiny sochaře Viktora Janssona a grafičky a ilustrátorky Signe Hammarstenové-Janssonové. Světové proslulosti dosáhla svými dětskými příběhy o šťastné rodině muminků, které začala psát už ve 40. letech a široké oblibě dětí i dospělých se těší dodnes. Neměli bychom však pomíjet ani její tvorbu pro dospělé, ta čítá tucet svazků, ale čeští čtenáři zatím měli možnost přečíst si pouze čtyři. Rozsahem spíše kratší, intimní a často autobiografická díla nezapřou poetickou duši Janssonové, její víru v důležitost umění ani lásku k přírodě.

foto © archiv autorky

Tatínek a moře

Přeložil Libor Štukavec

Muminkův tatínek touží být skutečným ochráncem své rodiny před nebezpečím a také ho strašně moc láká moře, pusté, nádherné a nebezpečné. Obě jeho touhy se naplní na vzdáleném ostrůvku s majákem, na který se vypraví s rodinou a malou Miou. Maják ale nesvítí, rybář poustevník nemluví a příroda se začne chovat záhadně a nepřátelsky. Tatínek musí všemu přijít na kloub. Tuší, že příčina je v moři a chce mu porozumět, aby ho mohl mít rád. A že se při tom děj věci!

Již vyšlo

Kometa, Čarovná zima, Čarodějův klobouk, Kdo utěší drobka, Jak to bylo dál, Muminek a noční dobrodružství, Muminek a narozeniny, Muminek a snění

Kumewawa, syn džungle

Přeložil Mnislav Zelený-Atapana

Ilustrační obrázek

Jak by asi dopadla skupina výletníků, poté co jejich loď ztroskotala uprostřed amazonského pralesa, kdyby nepotkala Kumewawu? Malého kluka s tetováním na tvářích, který dokáže lovit, rozdělávat oheň, uplést provaz a rozpoznat nebezpečí, jež v neprostupné džungli číhá, a který neznámým lidem v nouzi nabídne pomoc.

Jednoduchý, poučný a zároveň kouzelný příběh nechá malého čtenáře nahlédnout do života amazonských indiánů, přibližuje jejich zvyky, moudrost a vztah k Matce přírodě a zároveň klade důraz na nezištné chování indiánského chlapce, který za pomoc neočekává žádnou odměnu.

Knihu, původně napsanou v esperantu, pro české čtenáře objevil i přeložil etnolog a cestovatel Mnislav Zelený-Atapana, který text doplnil úvodním slovem a slovníčkem pojmů.

Autorem barevných ilustrací je výtvarník a hudebník Miloš Vacík.

Přeloženo do 21 jazyků

Tibor Sekelj

Tibor Sekelj (1912–1988) byl chorvatský novinář, badatel, spisovatel, geograf. Patřil mezi nadšené esperantisty. Používal na dvacet různých jazyků, z nichž deseti dobře mluvil. Po studiích práv vycestoval roku 1939 do Argentiny a působil tam patnáct let jako novinář a badatel. Roku 1944 vystoupil se skupinou horolezců na Aconcaguu, nejvyšší vrchol Ameriky, a o této cestě napsal svou první knihu.

Jeho další výzkumné výpravy směřovaly do neprozkoumaných oblastí brazilských deštných pralesů, kde se setkal s příslušníky kmene Šavantů a později kmene Karajá, kde se inspiroval pro knihu *Kumewawa, syn džungle*.

Roku 1954 se Sekelj vrátil zpět do Jugoslávie; ale i poté hodně cestoval. V březnu 1962 se vydal na roční cestu po Africe.

V roce 1972 se usadil v Subotici (Jugoslávie, dnes Srbsko), kde setrval až do konce svého života a působil jako ředitel muzea.

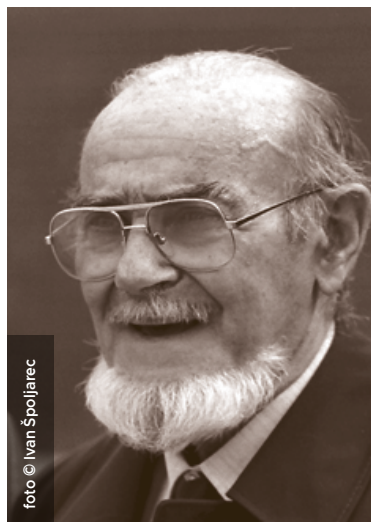
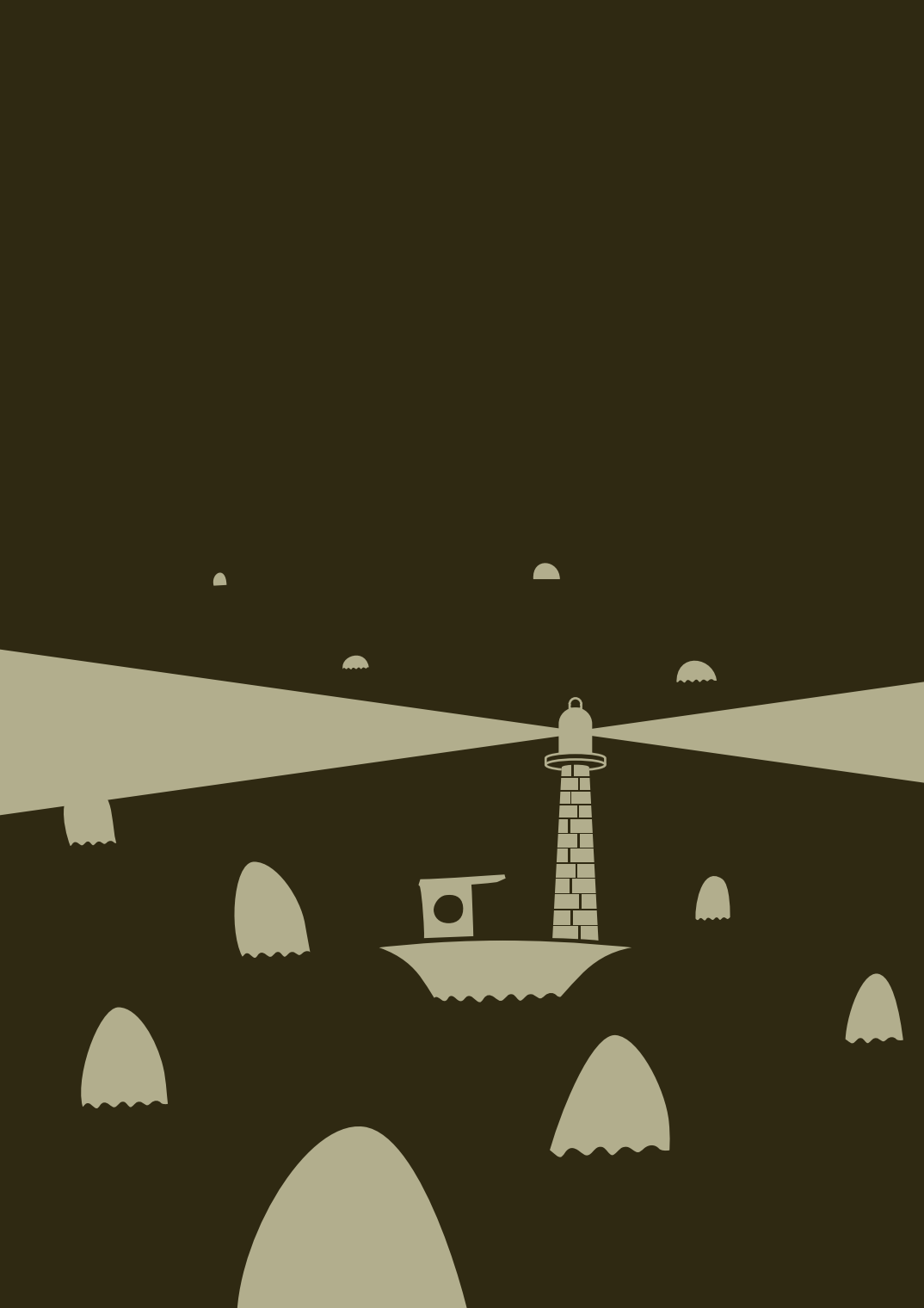

foto © Ivan Špollarec

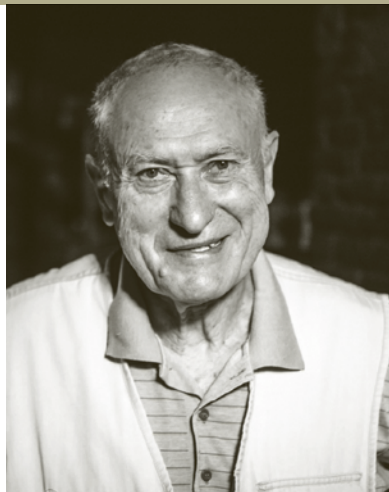
nakladatelství argo

Populárně- -naučná a odborná literatura

62-73

Mnislav Zelený-Atapana

Mnislav Zelený-Atapana (*1943) vystudoval ekonomii na Vysoké škole zemědělské a později etnografii na FF UK. Postgraduálně pak studoval v Peru na univerzitě San Marcos a na Katolické univerzitě. Celý život působí jako kulturní antropolog na volné noze a díky svým pobytům mezi amazonskými indiány se stal nejen uznávaným odborníkem na život a kulturu domorodých etnik Amazonie, ale především jejich přítelem. V roce 1989 Mnislava Zeleného adoptoval kmen Yawalapitů a jeho duchovní otec šaman Gunitze mu dal jméno Atapana, což znamená List zelené palmy. V letech 1996 až 2001 působil jako velvyslanec ČR v Kolumbii a v Ekvádoru. Prostřednictvím své nadace Velká Amazonie se snaží zmírnit zkázu indiánské kultury. Vystupuje v České televizi a v Českém rozhlasu, napsal řadu knih, přes 500 odborných i populárně-naučných článků, esejů, politických komentářů do českých, peruánských a amerických časopisů a publikací, odpřednášel několik stovek přednášek a vystoupení, uskutečnil několik desítek výstav fotografií a etnografik, vše z regionu Latinské Ameriky a zejména Amazonie.

Pokrokem nad propast

Druhá kniha vybraných článků, esejů a blogů známého etnologa a cestovatele Mnislava Zeleného-Atapany přináší další postřehy, zkušenosti, nekompromisní a leckdy kontroverzní názory, které autor publikoval v letech 2009–2023.

Výbor opět zahrnuje autorovy příspěvky komentující civilizaci sběračů, rybářů a lovců, ať v Amazonii, nebo v jiných částech světa, a „naši“ civilizaci euroatlantickou, technologickou. Autor v nich „naši“ civilizaci kriticky nahlíží a srovnává ji s civilizacemi indiánskými, které měl možnost dobře poznat, zdůrazňuje jejich přirozenost a obává se o „naš“ budoucí vývoj, který visí nad propastí. V dalších článcích se autor věnuje různým fenoménům lidské civilizace a na závěr představuje několik osobností, se kterými se sešel a které, ač se zapsaly do naší české kultury, nejsou v širším povědomí.

Již vyšlo

Duch s rozkvetlým penisem, Veselé tropy Amazonie, Pokrokem k zániku, Atlas indiánů Jižní Ameriky

Jak vychovat chlapce

Portréty inspirativních mužů

V roce 2018 se Veronice Kořínkové změnil život. Manžela jí odvezla sanitka do nemocnice a ona zůstala doma sama se dvěma malými syny. Starala se o ně, radovala se s nimi i smutnila a přitom přemýšlela – jak takové chlovíčky vychovávat, aby se z nich stali dobří lidé, moudří, zodpovědní a laskaví dospělí muži? Napadlo ji zeptat se na to mužů, kterých si váží a jsou jí inspirací, nejen svými profesními úspěchy, ale i charakterem. Vytápala se jich na všechno, co je formovalo: jejich dětství, rodiče, vzdělání, kulturní vzory i vztah k víře. Výsledkem je fascinující kniha rozhovorů s Janem Sokolem, Pavlem Pafkem, Karlem Schwarzenbergem, Jiřím Drahošem, Michalem Horáčkem, Arnoštem Goldflamem, Petrem Pithartem, Tomášem Sedláčkem a Michaelem Kocábem. Nakonec se k projektu připojil i muž, kvůli kterému vznikl. Manžel Pavel pořídil do knihy fotografie, a všechny zpovídáné tak ještě víc přiblížil.

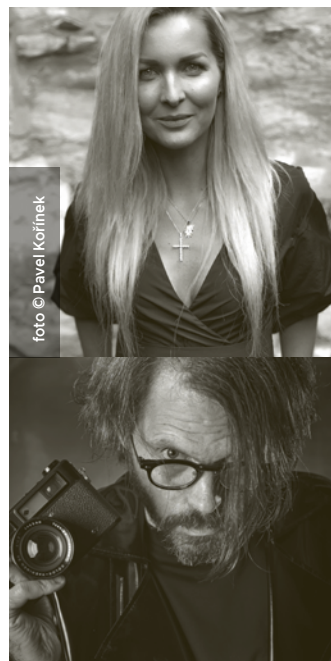
Veškeré autorské honoráře z knihy *Jak vychovat chlapce* budou věnovány na konto Ústavu hematologie a krevní transfuze v Praze.

Veronika Kořínková

Veronika Kořínková (*1985) vystudovala ekonomii na Technické univerzitě v Liberci a Fakultu humanitních studií UK. Vedle svého zaměstnání v plastikářském průmyslu se v letech 2016 a 2017 věnovala překladatelským recenzím pro některá z předních českých nakladatelství. V současné době také působí jako dokumentaristka Paměti národa, kde pod záštitou neziskové organizace Post Bellum mapuje příběhy pamětníků 20. století.

Pavel Kořínek

Pavel Kořínek (*1982) absolvoval VOŠ arch. Jana Letzela v Náchodě a v roce 2008 se vyučil fotografem v atelieru Zdeňka Rerycha. V roce 2010 vydal u nakladatelství Nová forma sbírku poezie *MOUSEHOLEum (myšími chodbami)*. V současné době pracuje jako dokumentarista Paměti národa pod neziskovou organizací Post Bellum a zároveň jako fotograf na volné noze.

Marek Kopelent

Marek Kopelent (1932–2023) patří k nejuznávanějším českým skladatelům soudobé vážné hudby; jako jeden z průkopníků tzv. „Nové hudby“ se na naší hudební scéně etabloval v raných šedesátých letech 20. století; za normalizace byl ovšem coby persona non grata z oboru odstaven (byl dokonce vyloučen ze Svazu skladatelů, což v tehdejších totalitním Československu zcela znemožňovalo veřejné provozování jeho skladeb). Osobní i umělecké rehabilitace se dočkal až po listopadu 1989, kdy začal vyučovat skladbu na pražské AMU, působil mj. jako hudební expert v Kanceláři prezidenta republiky, předsedal profesním spolkům i kulturním institucím, získal řadu českých i mezinárodních vyznamenání, mj. francouzské ocenění „Rytíř Řádu umění a literatury“, německou Herderovu cenu či českou Státní cenu za přínos v oblasti hudby. Co je však nejdůležitější, nepřestal komponovat – a mnohá díla ze zralého období jeho tvorby se řadí k tomu nejlepšímu, co u nás na poli soudobé hudby vzniklo.

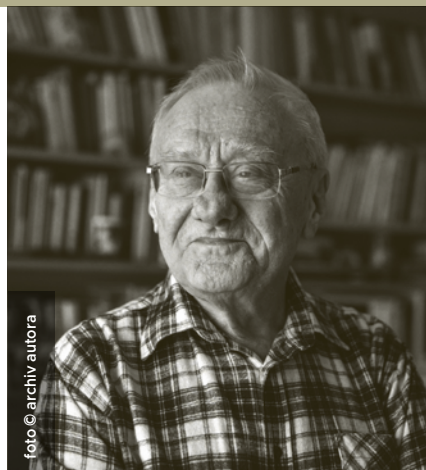

foto © archiv autora

Vydání knihy podpořilo
Ministerstvo kultury
České republiky

Ale je hudba

Kdokoli se u nás alespoň trochu zajímá o soudobou vážnou hudbu, je obeznámen s dílem a postavou Marka Kopelenta: tento legendární český skladatel a hudební pedagog svými odvážnými hudebními postupy a nekompromisní tvorbou založenou na vzácné osobní integritě ovlivnil českou hudební scénu jako málokdo jiný a dočkal se i uznání v mezinárodním kontextu. Vydání jeho pamětí, holanovsky nazvaných *Ale je hudba*, je tak prvotřídní kulturní událostí (sám autor se jej však bohužel nedožil). Kniha nabízí strhující a místy kontroverzní čtení: Kopelent ve své knize poutavě líčí svůj život od útlého dětství, bilancuje svou profesní dráhu, vzpomíná na své spolupracovníky, učitele, generační soupeřníky i následovníky, ale též neuhýbavě vypráví o pokrivenosti totalitních poměrů a jejich drtivém dopadu na soudobé umění i společnost. A při tom všem nepřestává připomínat duchovní rozměr tvorby a nebojí se z něj odvozovat razantní, byť třeba nepopulární a nepohodlné postoje.

Evoluce českého jídla

Ilustrační obrázek

Již před řadou let začal autor v Praze organizovat kulinární exkurze. Jedna z prvních otázek, na kterou se totiž turisté po příchodu do Česka většinou ptali a ptají, je: Co je typické české jídlo? Jak se ukázalo, odpověď vůbec není jednoduchá! A tak autor prostudoval desítky knih spojených s historií jídla. Časem si uvědomil, že ani místní, natož turisté, o historii českého jídla moc nevědí. Proto vznikla tato kniha. Najdete v ní informace, které by měly zpochybnit stereotypy o české kuchyni, inspirovat kuchaře při vytváření moderní české kuchyně a hlavně pobavit, protože pevně doufáme, že příběh historie českého jídla vás zaujme stejně jako nás.

Christian Szabo

Christian Szabo (*1985) je Čechoslovák. Matka se narodila v Praze a otec na Slovensku, kde autor rovněž užíval světlo světa. Většinu života věnoval hře na bicí nástroje a s tím spojeným aktivitám. Studoval filozofii v Košicích, hudební marketing v Anglii, učil se vařit v Irsku a zajímá se o grafiku. Od roku 2016 pracuje v Praze v cestovním ruchu a před šesti lety založil Local Food Tour Prague – kulinární exkurze pro návštěvníky Prahy zaměřené na historii českého jídla. Založil také stránku *Evoluce českého jídla* s cílem šířit povědomí o tom, jak se místní kuchyně vyvíjela.

foto © Richard Klíčník

Petra Koubínová

Petra Koubínová (*1967) od dětství tíhla k přírodě a hodně času trávila u babičky, vyučené květinářky, v polabské vesnici Ostrá, kde na okolních loukách sbírala květiny a aranžovala z nich první kytice. Mnoho let pracovala ve firmě Botanicus, vyrábějící českou přírodní rostlinnou kosmetiku. Stále více však toužila věnovat se vazbě květin, rozhodla se tedy pro studium na Vyšší floristické škole v Hradci Králové, kde v roce 1999 složila mistrovskou zkoušku z floristiky. A tak vznikl Modrokvět – zakázkový květinový ateliér, postavený na osobním přístupu a naladění se na přání každé nevěsty.

Petr Herynek

Petr Herynek (*1942) se vyučil zahradníkem a poté vystudoval Vysokou školu zemědělskou. Mezi lety 1970 a 1986 pracoval v Botanické zahradě hlavního města Prahy. Celý život se věnoval zahradnickému oboru a studiu starých zahradnických technik. Zajímal se o lidové zvyky a tradice, zejména o ty spojené s Vánocemi a Velikonocemi. Od roku 1976 uspořádal mnoho výstav a expozic květin u nás i v zahraničí. V roce 1989 založil Pražskou bonsajistickou společnost, která působí dodnes. Je autorem stovek článků a řady knih o bonsajích, sukulentních bonsajích a knih s vánoční a velikonoční tematikou.

Svatby

Tradice, zvyky a výzdoba pro svatební den

Svatba je od nepaměti jedním z nejvýznamnějších okamžiků v životě člověka a je doprovázena mnoha rituály předávanými z generace na generaci. Svatbu ovšem neztělesňuje jen okouzující nevěsta a ohromení ženich, ale též svatebčané veselící se v příjemném prostředí, které je vyzdobeno podle naturelu zamilovaných novomanželů, a samozřejmě také dobré jídlo.

Věděli jste, proč se na novomanžele hází rýže nebo obilí, proč se nevěsta přenáší přes práh a proč se rozbíjí talíř? Co přesně symbolizuje prstýnek a jak se vyvíjela svatební oznámení? Potřebujete se trochu zorientovat v květomluvě, abyste vybrali ty správné květy do svatební kytice i pro celý slavnostní den? Chtěli byste obřad ozvláštnit nějakým originálním, třeba i pozapomenutým svatebním zvykem? Rádi byste hosty překvapili nápaditou výzdobou nebo do menu zařadili ne úplně běžný pokrm? Potřebovali byste nějaké vodítko, abyste v harmonogramu svatebního dne na nic důležitého nezapomněli?

Ať už plánujete svatbu striktně tradiční, nebo se chcete vyhnout všem svatebním klišé, autoři této knihy – oba mistři svého oboru – přinášejí mnoho inspirativních nápadů, kterými by rádi přispěli k tomu, abyste na svatební den rádi vzpomínali i po mnoha letech.

Již vyšlo

České Vánoce v kuchyni,
Lidové vánoční ozdoby,
Podivuhodný svět bonsajů

Jelena Kostučenková

Jelena Kostučenková (*1987) je ruská novinářka a publicistka. Její vzorem byla slavná ruská novinářka Anna Politkovská spojená s listem *Novaja gazeta* a právě v redakci tohoto listu strávila Kostučenková dlouhá léta jako zvláštní zpravodajka. Zabývala se hlavně drsnými stránkami života bližší i vzdálenější moskevské periferie – prostituce, bezdomovci, alkoholismus, bída a beznaděj života středoruského venkova apod., což jsou koneckonců i stěžejní témata její nejnovější publicistické knížky. Podrobně referovala také o soudním procesu se známou ruskou dívčí punkovou skupinou Pussy Riot.

Jelenin osud je o to obtížnější, že je přiznaná lesbička. A nejen to: iniciativně se angažuje i v ruském LGBT hnutí – přímo pod okny Státní dumy uspořádala už čtyřikrát lesbickou akci Den polibků. Od 25. února 2023 referuje přímo z ukrajinského území (kam se dostala přes Polsko) o válce mezi Ruskem a Ukrajinou.

foto © Julia Tatarchenko

„Důležitý průvodce jednadvacátým stoletím. Autorka je příkladem všech reportérských ctností, od fyzické odvahy až po umění citlivě napsat prózu. Rusko, o němž zde vypráví, je Rusko, o němž bychom měli vědět.“

Timothy Snyder

Mé Rusko

Zprávy ze ztracené země

Přeložil Libor Dvořák

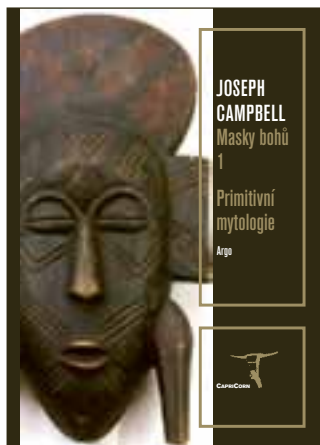
Publicistická kniha velmi věrně odráží hlavní autorčina reportérská témata a přináší výjimečný portrét národa a ženy, která nechce být umlčena.

Většina textů se odehrává v místech, která jsou základním předmětem Jelenina zájmu – beznadějně zapomenutá a bohem i lidmi odstrčená místa středního Ruska, kde bují především bída, beznaděj, alkoholismus a prostituce. *Mé Rusko* se tak stává svěráznou kronikou jejího života a profesio-nální práce posledních zhruba patnácti let.

Také formálně je kniha velmi zajímavě uspořádána: po každé kapitole následuje jeden či hned několik autorčiných novinových článků, vztahujících se k danému období.

Masky bohů 1 – Primitivní mytologie

Přeložily Jana Novotná, Magdalena Řezáčová

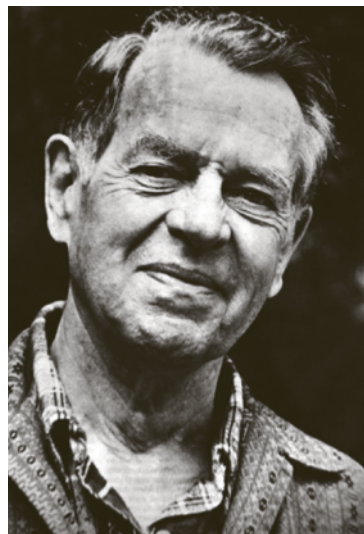
Primitivní mytologie je prvním dílem monumentální čtyřsvazkové série *Masky bohů* předního světového komparativního mytologa Josepha Campbella. Nové vydání této knihy, jež poprvé vyšla v roce 1959, začleňuje aktuální vědecké poznatky na poli archeologie, antropologie a psychologie a tvoří součást Sebraných spisů Josepha Campbella.

Campbell v tomto díle zkoumá a osvětluje samotné kořeny mýtů. S vědeckou hloubkou i nadšením pro popularizaci se zabývá projevy náboženské úcty u prvních lidí a jejich ozvěnami v obřadech a rituálech primitivních kmenů a společností v průběhu historie až dodnes. Ukazuje, jak mytologie ovlivňovala lidské chápání viditelného i neviditelného světa a zkoumáním archetypálních mytických obrazů odhaluje základní koncepty, jež tvoří základ všech lidských mýtů až do dnešních dnů.

Připravujeme Masky bohů 2–4

Joseph Campbell

Joseph Campbell (1904–1987) byl americký spisovatel a pedagog známý především svou prací na poli srovnávací mytologie. Vystudoval Kolumbijskou univerzitu, kde se specializoval na středověkou literaturu, ve studiu pokračoval v Paříži a Mnichově. Přednášel na Canterbury School a poté na Sarah Lawrence College. Ve 40. a 50. letech spolupracoval na překladech upanišad a Rámakrišnova evangelia. Kromě toho redigoval díla německého učenice Heinricha Zimmera o indickém umění, mýtech a filosofii. Jeho první vlastní dílo *Tisíc tváří hrdiny* vyšlo v roce 1949. Hned po vydání se mu dostalo příznivého přijetí a časem se stalo uznávanou klasikou. Je autorem monumentální série *Masky bohů*, jež vycházela v letech 1956–1968. Rok po jeho smrti představil televizní moderátor Bill Moyers Campbellovy názory milionům diváků v cyklu rozhovorů nazvaných *Síla mýtu*.

Jason Brennan

Jason Brennan (*2007) je profesorem strategie, ekonomie, etiky a veřejné politiky na McDonough School of Business a profesorem filozofie na Georgetown University. Specializuje se na otázky na pomezí politiky, filozofie a ekonomie. Je autorem deseti knih, v nichž píše o teorii demokracie, etice hlasování, kompetenci a moci, svobodě a morálních základech konzumní společnosti. Ve své práci se zaměřuje na průnik normativní politické filozofie a empirických sociálních věd, zejména na otázky chování voličů.

Proti demokracii

Přeložil Vít Penkala

Autor v této kontroverzní knize tvrdí, že demokracie by měla být posuzována podle svých výsledků – a ty nejsou dostatečně dobré. Stejně jako mají obžalovaní právo na spravedlivý proces, mají občané právo na kompetentní vládu. Vinou toho, jak je nastaven systém voleb politického vedení, stávají se demokracie stále častěji vládou neznalých a iracionálně rozhodujících politiků, a příliš často selhávají. Podíl na politické moci většině voličů přináší jen málo užtku. Celá řada sociálněvědních výzkumů ukazuje, že možnost politické účasti paradoxně činí nezanedbatelnou část voličů iracionálnější a zaujatější. Vzhledem k tomuto chmurnému zjištění Brennan tvrdí, že nový systém vlády, který nazývá epistokracie neboli vláda znalých, může být lepším systémem než demokracie a že je možná na čase začít s tímto nápadem experimentovat.

Móda, víra a fantazie

Přeložili Jiří Podolský a Pavel Cejnar

Nobelista Roger Penrose dal své knize, shrnující bádání v jeho oboru, záměrně provokativní název, který napovídá, jak se staví k některým proudům v moderní fyzice. Řeklo by se, že podléhání módě, slepá víra a čirá fantazie přece nemají v seriózním bádání co dělat. Penrose ovšem ukazuje, že vůči těmto vlivům nejsou imunní právě badatelé pracující na předních výspách moderní fyziky. Jakkoli fantazie či víra může vědce vést správným směrem, podle autora právě moderní odborníky na teorii strun, kosmologii či kvantovou mechaniku často svádí na scestí.

Roger Penrose

Roger Penrose (*1931) patří k nejvýznamnějším teoretickým fyzikům světa. Získal řadu ocenění, mj. Einsteinovu cenu za svůj podíl na rozvíjení obecné relativity a kosmologii. Je držitelem Nobelovy ceny za fyziku z roku 2020. Vydal řadu knih, např. *Pova-ha prostoru a času*, na které spolupracoval se Stephenem Hawkingem (česky Argo a Dokořán 2019), či *Cykly času* (Argo 2013). Je emeritním profesorem na Oxfordské univerzitě.

Daron Acemoglu

Daron Acemoglu, profesor na MIT, se už dvě desetiletí věnuje zkoumání historických kořenů prosperity, chudoby, vlivu nových technologií na ekonomický růst, zaměstnanost a nerovnost. Spolu s Jamesem Robinsonem napsal knihu o krizi institucí *Proč státy selhávají* (č. Argo a Dokořán 2015).

Simon Johnson

Simon Johnson je rovněž profesorem na MIT, předtím působil v Mezinárodním měnovém fondu. Zabývá se globálními ekonomickými krizemi a vzestupy.

Pokrok a moc

Přeložil Jindřich Veselý

Doklady z tisícileté historie lidstva i ze současnosti ukazují, že pokrok závisí na rozhodnutích ohledně způsobu využívání nových technologií. Autoři popisují, že tato rozhodnutí příliš často přinesla pohádkové zisky elitám, ale pro řadové členy společnosti znamenala spíš více práce, a pokud vůbec došlo ke zlepšení jejich materiálních podmínek, bylo zcela nedostatečné a neúměrné.

Tento proces lze doložit na proměně zemědělství ve středověku, na evropské průmyslové revoluci či zavádění digitálních technologií v současnosti, které ruší pracovní místa a skrze masové shromažďování dat a sledování podkopávají demokracii.

Acemoglu s Johnsonem nabízejí nový pohled na svět a jeho dějiny, ale i vizi, jak dát inovacím nový směr, tak aby z nich měla prospěch většina.

Zkáza

Politika katastrof

Přeložil Jiří Pilucha

Katastrofy jsou ze své podstaty těžko předvídatelné. Neexistuje žádný historický cyklus, který by nám pomohl předvídat příští pandemii, zemětřesení, požáry, finanční krize nebo války. Když však katastrofa udeří, měli bychom být připraveni lépe než Římané, když vybuchl Vesuv, nebo středověcí Italové, když udeřila černá smrt. Koneckonců máme na své straně vědu. Přesto byla v roce 2020 reakce mnoha vyspělých zemí na nový virus z Číny špatně zvládnutá. Proč? Proč se jen několik asijských zemí poučilo ze SARS a MERS? Autor tvrdí, že pandemie odhalila hlubší patologie – patologie, které byly patrné již v našich reakcích na dřívější katastrofy. Kniha čerpá z mnoha oborů, včetně ekonomie, klíodynamiky a vědy o sítích, a nabízí nejen historii, ale i obecnou teorii katastrof a ukazuje, proč se naše stále byrokratičtější a složitější systémy s nimi vyrovnávají čím dál hůře.

Již vyšlo

Vzestup peněz, Civilizace. Západ a zbytek světa, Velký rozklad, Věž a náměstí, Britské impérium

Niall Ferguson

Niall Ferguson (*1964) je vedoucím pracovníkem Hooverova institutu na Stanfordově univerzitě, bývalým profesorem historie na Harvardově univerzitě a současným vedoucím pracovníkem Centra pro evropská studia tamtéž. Ferguson píše a přednáší o mezinárodních dějinách, hospodářských dějinách a dějinách britského impéria i amerického imperialismu. V roce 2004 byl zařazen mezi 100 nejvlivnějších lidí světa podle časopisu *Time*. Je autorem a moderátorem řady televizních dokumentárních seriálů, včetně seriálu *The Ascent of Money*, který v roce 2009 získal mezinárodní cenu Emmy za nejlepší dokumentární film. Je autorem patnácti knih, mezi jinými například *Civilizace: Západ a zbytek světa*, *Velký rozklad: Jak zanikají instituce a umírají ekonomiky*.

nakladatelství argo

Historická literatura

76–80

Chad Bryant

Chad Bryant je americký historik zabývající se střední a východní Evropou, zejména českými zeměmi. Působí jako profesor historie na University of North Carolina at Chapel Hill. Dějinám Prahy se věnuje dlouhodobě, v roce 2007 vyšla v Argu jeho publikace *Praha v černém*, pojednávající o české metropoli za druhé světové války.

Praha: Jak patřit do moderního města

Přeložil Pavel Verěš

Kniha líčí dějiny Prahy od časů českého národního obrození v první polovině 19. století až do současnosti. Činí tak neotřelou metodou: seznamuje nás se životem a dílem pěti různých osobností z různých časových úseků, ale i velice odlišného národnostního a sociálního původu (obrozený autor Karel Vladislav Zap, novinář Egon Erwin Kisch, tesař a komunista Vojtěch Berger, herečka Hana Frejková, dcera Ludvíka Frejky, odsouzeného v inscenovaném procesu s R. Slánským, a Duong Jirásková, vietnamská dívka žijící v dnešní Praze). Autor se nevyhýbá kritice vypjatého nacionalismu na obou stranách a varuje před nebezpečím jeho recidivy i v současnosti. Příznačně tedy končí odkazem na nedávno instalovaný „stolperstein“ jedné z obětí holokaustu v Praze. Bryantova publikace je pohledem jak zvnějšku, tak zevnitř, přináší neotřelé, čerstvé postřehy a soudy a nové vnímání nedávných i současných dějin Prahy.

Již vyšlo

Praha v černém

Guillaume de Machaut na dvoře Jana Lucemburského

Guillaume de Machaut (* 1377) je jedním z nejznámějších francouzských básníků a hudebních skladatelů 14. století. Již více než sto let je o něm známo, že působil na dvoře českého krále Jana Lucemburského (1296–1346) jako klerik, almužník, notář a sekretář a že tohoto prvního Lucemburka na českém trůně oslavoval ve své poezii. Okolnosti jeho dráhy dvorského úředníka a jeho básnické a skladatelské tvorby v Janových službách jsou však téměř neznámé. Cílem této knihy je ukázat, jakou podobu měla politická a kulturní dvorská reprezentace Jana Lucemburského ve frankofonních oblastech a jaké místo v ní zaujímala tvorba Guillauma de Machaut. Zvláštní pozornost je přitom věnována nejstaršímu dochovanému rukopisu s Machautovým dílem z počátku 50. let 14. století.

Ilustrační obrázek

Jana Fantysová Matějková

Jana Fantysová Matějková (*1976) je historička, která se odborně věnuje politickým a kulturním dějinám lucemburské doby. Vystudovala FF UK a pařížskou Sorbonnu. V současné době působí v Historickém ústavu AV ČR. Její nejvýznamnější prací je monografie o Václavovi, nejmladším synovi Jana Lucemburského: *Wenceslas de Bohême, un prince au carrefour de l'Europe, 1337–1383*.

Deník pařížského měšťana

Přeložila Helena Beguinová

Deník pařížského měšťana, který si jeho autor psal v letech 1405–1449, představuje jeden z nejdůležitějších pramenů k dějinám města Paříže v první polovině 15. století, tedy v období stoleté války a anglické okupace části francouzského království.

Tato kronika vlády francouzských králů Karla VI. a Karla VII., a hlavně života v Paříži a střední Francii je rozčleněna do 904 paragrafů, jejichž obsah se vztahuje především k politickým a náboženským událostem, které se v tomto období odehrály v Paříži (1405–1449). Obsahuje také cenné informace o obléhání Meaux anglickým králem Jindřichem V. a hospodářských důsledcích války proti Angličanům, připomíná mj. i proces s Johankou z Arku a zmiňuje některé mimořádné přírodní jevy. V neposlední řadě poskytuje množství informací k dějinám měst jako takových a údajů o každodenním životě širších vrstev obyvatelstva: autor se často zabývá cenami potravin a vína, klimatickými podmínkami a počasím, popisuje i škody na úrodě způsobené vojáky a hmyzem apod. a obecně poskytuje úžasné množství detailních zpráv, které ocení historikové sociálních dějin.

Vydání knihy podpořilo
Ministerstvo kultury
České republiky

Perestrojka v Šamotce

Proměny vedoucí úlohy KSČ z perspektivy jednoho podniku

Kniha zachycuje dynamiku československého komunistického režimu v letech 1985–1989 z perspektivy Rakovnických keramických závodů. Autor se věnuje politickému a hospodářskému vlivu mocenských sítí na fungování jednoho významného podniku v období pozdního socialismu. Poukazuje na složitost a proměnlivost vztahů ředitelství keramických závodů s mohutnou stranickou strukturou, zejména s celozávodním výborem KSČ. Ličením každodenních sporů o kádrovou politiku, výši plánu, modernizaci provozů či tzv. pracovní iniciativu vysvětluje složitost politických procesů a interakce centrálních, regionálních, místních a podnikových institucí. Hlavním tématem knihy je analýza konfliktů o implementaci zákona o státním podniku, schváleného v roce 1988. Autor na příkladu přestavbové transformace keramického průmyslu dokládá, že československá reforma druhé poloviny 80. let nezáměrně posílila podnikovou sféru a umožnila jí vytvářet vlastní ekonomické strategie, jež mohly být v nesouladu se zájmy stranických orgánů.

Martin Štefek

Martin Štefek (*1985) působí na Ústavu politologie FF UK a na Ústavu pro soudobé dějiny AV ČR, v.v.i. Odborně se věnuje komparativní politologii, intelektuálním dějinám a české politické historii. Je autorem knih *Za fasádou jednoty: KSČ a SED po roce 1985* a *Kádry rozhodují, ovšem: Předjaří, pražské jaro a počátky normalizace v proměnách systému nomenklatury ÚV KSČ*.

Bernardino de Sahagún

Bernardino de Sahagún (1500–1590) byl španělský františkánský mnich a misionář v koloniální éře Latinské Ameriky. Je pokládán za jednoho ze zakladatelů etnografie.

Dějiny starého Mexika

Výbor z Obecné historie Nového Španělska Bernardina de Sahagún

Přeložil Jiří Sucharda

Kronika představuje jeden z hlavních primárních pramenů pro poznání dějin aztécké říše, respektive dějin celé oblasti centrálního Mexika, a to jak pro dějiny období předcházejícího prvním kontaktům s Evropany, tak i pro dějiny jejího podmanění španělskými dobyvateli. Význam Sahagúnovy Historie spočívá mimo jiné ve skutečnosti, že se jedná o dílo založené na materiálu, který jeho autor dlouhodobě a systematicky shromažďoval od místních obyvatel. Kronika ve dvanácti knihách (jedenáct je věnováno různým aspektům života obyvatel aztécké říše v období před jejím dobytím conquistadory vedenými Hernánem Cortésem v letech 1519–1521) byla vyhotovena ve dvou jazykových variantách, v nahuatl, tj. původním jazyce obyvatel centrálního Mexika, a ve španělštině, psaných na stránce vedle sebe a s četnými obrázky. Dílo zachycuje autentický pohled původních obyvatel centrálního Mexika na život v dobách před příchodem Evropanů, byť je třeba mít na paměti, že konečný text je výsledkem práce španělského autora, který do něj rovněž vložil své vlastní představy a uspořádal ho v souladu se svými vlastními záměry.

ABECEDNÍ SEZNAM AUTORŮ

Binet Laurent	6	Mahler Nicolas	50
Aaronovitch Ben	44	Maxová Barbora	10
Acemoglu Daron	72	McCarthy Cormac	27
Arenas Reinaldo	18	Melchiorre Matteo	12
Atkinsonová Kate	37	Mikosch Claus	26
Beagle Peter S.	43	Miřejovský David	10
Bergelson Dovid	25	Mytting Lars	16
Berný Aleš	29	Nakadžimová Kjóko	14
Brennan Jason	70	Neff Ondřej	49
Bryant Chad	76	Novák Jan	30
Calligarich Gianfranco	24	Óniši Kóiči	54
Campbell Joseph	69	Pánek Josef	31
Colganová Jenny	28	Papadopulos Andreas	10
Červenák Juraj	40	Penrose Roger	71
de Sahagún Bernardino	80	Powys Mathers Edward	39
Fantysová Matějková Jana	77	Robert-Diardová Pascale	21
Ferguson Niall	73	Roche Renaud	52
Ford Jon Milo	45	Rothfuss Patrick	47
Gaiman Neil	51	Russell Philip Craig	51
Herynek Petr	66	Řápek Jan	10
Heteša Petr	49	Sagitarus Petr	41
Hilský Martin	9	Sekelj Tibor	59
Hlávka Jan	49	Sodoma Martin	35
Hönig Vojtěch	10	Sosa Villada Camila	17
Hopman Laurent	52	Stomatová Darja	10
Horowitz Anthony	38	Svobodová Klára	33
Howard Robert E.	53	Szabo Christian	65
Hürlimann Thomas	20	Šanc Ondřej	32
Hussar Jakub	46	Štefek Martin	78
Chvojková Tereza	36	Turtschaninoff Maria	19
Janssonová Tove	58	Vardiashvili Leo	7
Jireš Ondřej	49	Vybíralová Jana	49
Johnson Simon	72	Walliams David	56
Kadlečková Vilma	49	Williams Walter Jon	48
Karika Jozef	8	Zawada Filip	13
Kawakamiová Hiromi	15	Zelený-Atapana Mnislav	62
Keroušová Hobziková Michaela	34	Zlý Vladimír	42
Kopelent Marek	64		
Kořínková Veronika	63		
Kostučenková Jelena	68		
Kotouč Jan	49		
Koubínová Petra	66		
Lapierre Alexandra	22		
Mac Grianna Seosamh	23		

ABECEDNÍ SEZNAM PŘEKLADATELŮ

Beguvinová Helena	78
Bronec Michael	43
Cejnar Pavel	71
Drobek Aleš	48
Dvořák Libor	68
Dvořák Milan	25
Flemrová Alice	24
Havel Tomáš	21
Holub Jiří	18
Holý Petr	54
Chartier Jana	22
Jelínková Miriam	14
Johnová Lucie	38
Lergetporer Helena	12
Levora Jan	15
Marková Michala	6, 39
Markus Radvan	23
Musilová Markéta	28
Nagy Ladislav	27
Novotná Jana	69
Penkala Vít	70
Pilch Robert	40
Pilucha Jiří	73
Podaný Richard	45, 53
Podolský Jiří	71
Popiolek Jiří	8
Půček Michael	20
Řezáčová Magdalena	69
Sobotová Lenka	7
Somogyi Viola	51
Sucharda Jiří	80
Škultéty Michaela	26, 50
Štádlarová Anna	17
Štukavec Libor	58
Vereš Pavel	76
Veselý Jindřich	72
Volhejnová Veronika	37, 56
Voslářová Marie	19
Vrbová Jarka	16
Zahálka Michal	52
Zakopalová Lucie	13
Zelený-Atapana Mnislav	59
Zítka Radovan	47
Žáček Milan	44

ARGO, spol. s r. o.
Miličova 13, 130 00 Praha 3

☎ **222 781 601**
✉ **argo@argo.cz**
🌐 **www.argo.cz**

Ředitel

Milan Gelnar
milan.gelnar@argo.cz

Programová ředitelka

Hana Gelnarová
☎ 222 781 361
✉ hana.gelnarova@argo.cz

Jednatel

Jiří Michek
☎ 226 519 376
✉ jiri.michek@argo.cz

Redakce

Veronika Chaloupková
italská literatura
☎ 222 782 265
✉ veronika.chaloupkova@argo.cz

Richard Klíčník
edice Argomiks a Bibliofilie
☎ 222 783 513
✉ richard.klicnik@argo.cz

Martina Mašíňová
česky a španělsky psané literatury
☎ 273 132 173
✉ martina.masinova@argo.cz

Magdalena Moravová
historická literatura
☎ 273 132 176
✉ magdalena.moravova@argo.cz

Martin Nodl
historická literatura
☎ 222 781 597
✉ martin.nodl@argo.cz

Petr Onufer
angloamerická literatura, edice AAA, poezie
☎ 273 132 174
✉ petr.onufer@argo.cz

Vít Penkala
beletrie, populárně-naučná literatura
☎ 222 780 184
✉ vit.penkala@argo.cz

Alena Pokorná
literatura pro děti a mládež,
německy psaná literatura
☎ 273 132 177
✉ alena.pokorna@argo.cz

Markéta Šnobllová Nová
beletrie, edice Mýty, pohádky a legendy,
Rodičovství
☎ 222 780 190
✉ marketa.snobllova@argo.cz

Martin Šust
edice Fantastika
✉ martin.sust@argo.cz

Ivana Tomková
frankofonní literatura
☎ 222 782 265
✉ ivana.tomkova@argo.cz

Miloš Urban
beletrie a populárně-naučná literatura
☎ 222 783 514
✉ milos.urban@argo.cz

Oldřich Vágner
edice Crossover
✉ oldrich.vagner@argo.cz

Hana Zahradníková

anglofonní a severské literatury

☎ 273 132 173

@ hana.zahradnikova@argo.cz

Redakce technická**Milan Dorazil**

☎ 222 782 260

@ milan.dorazil@argo.cz

Saša Švolíková

☎ 222 781 608

@ sasa.svolikova@argo.cz

Daniela Danielová

☎ 222 781 608

@ daniela.danielova@argo.cz

Redakce výtvarná**Pavel Růt**

☎ 222 781 606

@ pavel.rut@argo.cz

Saša Švolíková

☎ 222 781 608

@ sasa.svolikova@argo.cz

PR a propagace**Zdenka Kříkavová**

☎ 222 781 601, 733 650 762

@ zdena.krikavova@argo.cz

Ulrika Horáková

☎ 222 783 513, 724 182 323

@ ulrika.horakova@argo.cz

Anežka Dudková

sociální sítě

☎ 776 858 622

@ anezka.dudkova@argo.cz

Jan Kříkava

grafik

☎ 773 133 623

@ jan.krikava@argo.cz

Jakub Gelnar

asistent propagace

@ jakub.gelnar@argo.cz

Odbyt**Pavel Krummer**

☎ 222 783 512

@ pavel.krummer@argo.cz

Zahraniční práva**Markéta Matušková**

nákup práv

☎ 273 132 175

@ marketa.matuskova@argo.cz

Veronika Chaloupková

prodej práv

☎ 222 782 265

@ veronika.chaloupkova@argo.cz

Gabriela Kiszová

nákup práv

☎ 222 782 262

@ gabriela.kiszova@argo.cz

Účetní oddělení**Jana Kühnlová**

☎ 222 782 147

@ jana.kuhnlova@argo.cz

Marie Bardisalová

☎ 222 780 191

@ marie.bardisalova@argo.cz

Distribuce**KOSMAS**

Za Halami 877, 252 62 Horoměřice

☎ 226 519 400

@ odbyt@kosmas.cz, www.kosmas.cz

Ediční plán 2024
leden–červen

Nakladatelství Argo

Milíčova 13
130 00 Praha 3
www.argo.cz

Ilustrace na obálce © Jan Augusta, 2023
Grafická úprava © Jan Augusta, 2023

J. R. R. Tolkien

**NOVÉ KNIHY
DO SBÍRKY**